

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrerera

Els responsables
del desastre tenen
cara i nom

- **Enorme** mobilització social contra les injustes polítiques del Govern de Rajoy
- **CCOO a favor** d'un nou finançament per a Catalunya per garantir els drets socials
- **Resum** del programa d'acció del X Congrés de CCOO de Catalunya

JULIOL-SETEMBRE 2012

ENTREVISTA 4

Oskar Lafontaine: "La democràcia no existeix quan es vota un parlament cada quatre anys, comença quan lligues els bancs"

CONJUNTURA 6-7

Continua l'enorme mobilització social contra les injustes polítiques del Govern de Rajoy

POLÍTICA SOCIAL 9

Les retallades de la protecció per atur suposen una agressió sense precedents cap a les persones

POLÍTICA SANITÀRIA 10-11

El copagament al sistema sanitari públic perjudica greument les rendes més baixes

CCOO a favor d'un nou finançament per a Catalunya per garantir els drets socials

PROCÉS CONGRESSUAL 16-19

Resum del programa d'acció del X Congrés de CCOO de Catalunya

SECTOR 20

Cal lluitar per l'educació

SECTOR 23

Abierto 24 horas

TERRITORI 26

CCOO reclama el desdoblament de la N-II i denuncia el dèficit d'infraestructures de les comarques gironines

ACCIÓ JOVE 27

El mercat de treball català barra el pas al jovent

COMUNICACIÓ 29

El PP inicia el desmantellament dels mitjans audiovisuals públics a tot l'Estat

editorial

Volem decidir el nostre futur

A la tornada de l'estiu hem pogut comprovar com continua l'agreuiment de la situació econòmica, social i el desgast de la situació política fruit d'unes polítiques que continuen estant al servei del poder econòmic i financer i no al servei de les persones.

Les retallades que estan portant a terme els governs de Catalunya i d'Espanya agreugen la recessió, ens allunyen de la sortida de la crisi, fan augmentar el nombre de persones que viuen sota el llindar de la pobresa i posen en perill el manteniment de l'estat del benestar.

L'aplicació de les reformes laborals destrueix ocupació i empitjora les condicions laborals de les persones que tenen feina. No hi ha mesures d'estímul de l'activitat econòmica, ni finançament per a les empreses, ni suport a la innovació i la recerca. I, de ben segur, el rescat de Catalunya i d'Espanya comportarà noves retallades que crearan més atur, pobresa i empitjoraran la situació econòmica.

Les decisions polítiques decantades a favor dels poderosos no resolen els problemes i agreugen la desafecció de la ciutadania que veu com la política no és capaç de fer front als problemes de la majoria de la població. Cada cop són més les persones, sobretot les joves, que han de buscar les seves expectatives laborals i vitals de futur fora del nostre país.

El dèficit fiscal de Catalunya agreujat per la crisi i les actuacions recentralitzadores i de retrocés de la capacitat d'autogovern ha provocat la resposta de bona part de la ciutadania, que reclama exercir el dret a decidir el seu futur en relació amb Espanya i Europa. Això ha obert un nou escenari polític amb l'avançament de les eleccions.

Però hi ha alternatives i recursos suficients per evitar bona part de les retallades. Cal que les grans fortunes, els diners del frau i de l'evasió fiscal i les rendes del capital tributin igual que ho fan les persones treballadores. S'han de prioritzar les polítiques cap a les persones per sobre dels privilegis d'uns quants.

Això només ho podem forçar, si som molts i moltes els que no estem disposats que actuïn en nom nostre. Amb mobilitzacions continuades, portant els conflictes laborals a les empreses i reclamant, en la propera campanya electoral, que volem decidir el nostre futur i el model de país, perquè sense drets socials i laborals no hi ha drets nacionals. ■

Catalunya viurà la consulta contra les retallades

La proposta de consulta popular amb un referèndum sobre les retallades del Govern de la Generalitat que va impulsar el passat mes de juny la Plataforma Prou Retallades ha estat admesa a tràmit per la Mesa del Parlament

CCOO de Catalunya forma part de les entitats impulsores, juntament amb la UGT, la FAVB, la Federació Catalana d'Associacions de Veïns CONFAVC, les associacions d'estudiants CNJC i AJEC, el Moviment Laic i Progressista i la Coordinadora de Pensionistes i Jubilats de Catalunya.

Aquesta és la primera vegada en la història democràtica de Catalunya en què s'activa un procés semblant de consulta popular per la via del referèndum que vol donar la veu als ciutadans i deixar-los decidir en un moment en què no hi ha eleccions.

Després de publicar-se al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya i del termini de tres dies que marca la llei perquè els grups parlamentaris puguin sol·licitar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries, es posarà en funcionament el procés que ha de conduir a la recollida de les signatures necessàries que avalin la consulta.

220.000 signatures en 6 mesos

A Catalunya cal que hi donin suport més de 220.000 signatures (que equivalen al 3% de la població que hi resideix) perquè la consulta popular es pugui dur a terme. Aquestes signatures s'han de recollir en un període de sis mesos, que poden ser prorrogables, tot i que el més probable és que la creixent preocupació social per les retallades i els seus efectes no facin necessari ampliar el termini.

Una vegada que s'hagin recollit les signatures i després que aquestes siguin vàlides per la junta electoral, el procés de consulta popular encara necessitarà dos passos més, sense els quals no es podria realitzar: que l'aprovi el Ple del Parlament de Catalunya i que l'autoritzi el Govern espanyol.

La consulta popular com a forma de participació en un moment de crisi com l'actual farà possible que el rebuig a les retallades, que ja s'ha expressat a les diverses manifestacions al carrer, es faci també a les urnes i serveixi per decidir si volem sortir de la crisi amb retallades que només beneficien uns quants o potenciant uns serveis públics que ens aporten beneficis a tots.

Amb el lema "Jo vull decidir per una Catalunya social", el passat 18 de juny, representants de les organitzacions que formem part de la Plataforma Prou Retallades, entre els quals hi havia els secretaris generals de CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya, Joan Carles Gallego i Josep M. Àlvarez, van registrar al Parlament de Catalunya la iniciativa popular perquè es convoqui la consulta.

La pregunta

La consulta tindrà la següent pregunta: **"Creu que l'acció del Govern de Catalunya hauria de donar prioritat a les polítiques de salut, educació i serveis socials, per garantir aquests drets bàsics i complir amb l'Estatut?"**

Es tracta d'una pregunta oberta, molt limitada per la normativa que regula aquest tipus de consultes, i que està elaborada en aquests termes per poder prioritzar l'acció del Govern de la Generalitat, ja que la llei actual no admet preguntes sobre l'àmbit fiscal o el pressupostari.

CCOO creiem que és una mostra de qualitat democràtica que es respectin i es facilitin els canals de participació ciutadana establerts al nostre país. Aquests han de permetre als treballadors i treballadores i al conjunt de la societat en general que es pugui opinar sobre l'acció del Govern més enllà de les convocatòries electorals cada quatre anys.

CCOO de Catalunya i la resta d'impulsors de la consulta creiem que el procés tirarà endavant i que tindrà el suport social necessari per fer possible que la ciutadania pugui decidir a les urnes quin camí s'ha de seguir per sortir de la crisi en les millors condicions possibles. ■ **Marc Contijoch**

“La democràcia no existeix quan es vota un parlament cada quatre anys, comença quan lligues els bancs”

OSKAR LAFONTAINE

És portaveu del grup parlamentari del partit de l'esquerra alemanya Die Linke

Oskar Lafontaine és dirigent del partit de l'esquerra alemanya Die Linke i va ser ministre de Finances amb el primer Govern del canceller Gerhard Schröder, entre 1998 i 1999 quan va dimidir per estar en contra de les polítiques neoliberals del Govern.

■ Com veu la situació a Europa? Què es pot fer?

A Europa tenim un dèficit de democràcia i de l'estat social. L'esquerra s'entén a si mateixa com a moviment de renovació democràtica. A una societat li diem democràtica quan són els interessos de la majoria els que s'acaben imposant. Com a Europa, a tot arreu cauen els salaris i les pensions, no tenim en tota Europa societats democràtiques. Per això el deure més important de l'esquerra és el de tornar a aixecar la democràcia a Europa. Els primers senyals d'esperança s'han donat a França, on un president ha fet seves les propostes de l'esquerra política. La proposta que el Banc Central Europeu doni crèdits directament als estats és decisiva. Amb prémer el botó es podrien desconectar els mercats financers. També la proposta d'aplicar polítiques de creixement a Europa és igual d'important, per-

què tan sols així podrem combatre l'atur i rebaixar el deute. Igual d'important és posar impostos als milionaris, a Europa, perquè les seves fortunes són gairebé tan immenses com els deutes europeus. Si la política entengués, per una vegada, que les grans fortunes dels milionaris són l'altra cara de la moneda del deute dels estats, podrien comprendre com es poden rebaixar els deutes. La intenció de François Hollande de fiscalitzar amb un 75% les rendes de més d'un milió és un primer pas.

■ Va ser el socialdemòcrata Schröder qui va començar, a Alemanya, les reformes que ara molts defensen per al conjunt d'Europa.

Això no és més que una gran bajanada econòmica. Les reformes fetes a Alemanya el que perseguien era abaixar els salaris. Si tots els estats europeus competeixen per veure qui paga els sous més baixos tan sols arribarem al caos. Evidentment el nivell salarial ha de tenir com a referència el nivell de productivitat.

■ Com és que l'esquerra no ha tingut el mateix èxit a Alemanya que a França o a Grècia?

Vam tenir un gran èxit a les darreres eleccions al parlament. Va ser semblant al de Mélenchon a França. Els darrers 2 anys ens hem permès massa querelles personals. La ciutadania reacciona retirant el suport al partit. Ara, després del nostre congrés tots els que han participat han reconegut

que li hem de posar fi, a aquest joc. Els primers números diuen que d'aquí a poc la crisi arribarà a Alemanya i això comporta que l'esquerra s'haurà d'enfrontar als mateixos reptes als quals s'enfronta Mélenchon a França i Syriza a Grècia.

■ Syriza i Mélenchon han aportat una nova perspectiva. Sembla que hi ha algú més a l'esquerra que està aprofitant els forats que es van deixant. Es pot dir que això és un error dels socialdemòcrates?

Els socialdemòcrates i els partits socialistes a Europa s'han tornat tots més o menys lliberals. Quan jo era ministre de finances, la major part dels governs estaven dirigits per socialdemòcrates o socialistes. Al principi també ells van demanar la regulació dels mercats financers. Però quan jo vaig fer aquesta proposta als mercats financers alemanys, Clinton, Blair i Schröder van soscar aquestes propostes. El que va ser interessant és que l'administració de Clinton va dir: "Wall Street ha finançat la nostra campanya electoral, i per això no ho podem fer". Però precisament per no haver regulat els mercats financers, els socialdemòcrates i els socialistes van renunciar al seu fonament a l'hora de fer política.

■ Quines són les principals amenaces per al model alemany?

No es pot curar una economia ofegant-la. Si això no s'entén no hi pot haver solució. Aquesta crisi tan sols es pot solu-

cionar a escala europea o global. Quan va començar la crisi, el 2008, Merkel i l'exministre de Finances Steinbrück van dir que es tractava d'un fenomen que venia dels EEUU i que es limitaria als EEUU. Ara, finalment, han entès que tots els bancs estan en xarxa entre ells, i que un estat nacional té ben poc a fer. Per això ha d'haver-hi una regulació global, o com a mínim europea. I després els alemanys han de fer allò que com a mínim els americans han entès, que ara s'ha d'apostar pel creixement.

■ Creu en una unió econòmica real per a la Unió Europea?

Tan sols tenim dues possibilitats. O creem un govern econòmic a Europa, i llavors podrem trobar solució als problemes, o no ho fem, i llavors l'euro s'enfonsarà.

■ I què creu que passarà?

No vull semblar diplomàtic, però realment no ho sé. Espero, i no vull deixar de tenir l'esperança, que els polítics responsables finalment n'aprendran. El que actualment és decisiu a Europa és la política alemanya. I com a esquerra alemanya volem aportar la nostra contribució perquè la política alemanya canviï.

■ Vostè és de l'esquerra, però és també alemany. Què és el que pensa de Grècia i d'Espanya en relació a l'euro?

Quan tens un sistema de moneda únic, has de disposar d'una construcció que sigui estable. Però en aquest moment la construcció no ho és. No es pot construir una casa sense columnes. Així tan sols pot caure. Aquest és el problema. Jo vaig estudiar física, i també tinc una visió com a físic. La qüestió no és si la Unió europea és o no correcta, la qüestió és que si tens una unió i per tant has construït la casa, necessites una unitat. Sense una coordinació dels salaris no pots tenir diners de manera estable. Abans tenies la possibilitat de canviar el curs de les divises. Era com l'embragatge en el cotxe. Si no el tens has de recórrer als salaris, però has de tenir també una harmonia entre els salaris i la productivitat. No pots anar en contra del sistema.

■ Com a ministre de finances a l'Alemanya de 1998 vostè va propo-

■ sar la regulació de les transaccions a curt termini i d'altres elements per frenar l'especulació. És possible alguna cosa semblant avui en aquesta crisi?

És possible. La pregunta és si els governs i els parlaments tenen la disposició d'establir aquesta regulació. Perquè veiem que, als governs, els bancs els porten lligats del nas, quan hauria de ser a l'inrevés. Mentre no canviem aquestes relacions de poder, no hi veig cap possibilitat. Però la meua esperança és que els governs n'aprenquin, d'aquesta crisi, que, ben aviat, també arribarà a Alemanya, i que prenguin les mesures necessàries. Seria important regular les transaccions financeres, perquè si no es regulen, els papers tòxics continuaran essent negociats amb llibertat i la crisi s'aguditzarà cada vegada més.

■ I per fer això, en tenim prou amb el nostre model democràtic o s'hauria de canviar alguna cosa?

La democràcia, tal i com la coneixem, no és democràcia, sinó un sistema de govern parlamentari que funciona d'una determinada manera, i naturalment és millor que les dictadures o els sistemes de partit únic. Però tan sols tindrem una democràcia quan el que resulti decisiu són els interessos de la majoria de la població. I aquest no és el cas en una Europa en la qual els salaris i les pensions baixen mentre pugen els lloguers... Per això, com a esquerra hem de pretendre una renovació de la democràcia, això significa que hem de desconnectar els mecanismes que han portat a aquesta evolució equivocada. La democràcia no existeix quan es vota un parlament cada quatre anys. La democràcia comença quan lligues els bancs.

■ Quines són les propostes actuals de l'esquerra alemanya?

Per exemple mesures per posar límits als sous dels directius, per posar un límit a la diferència entre el salari més alt que no hauria de poder ser més de 20 vegades el salari més baix. No hi ha cap directiu que rendeixi tant que mereixi guanyar 20 vegades més que qualsevol altre treballador. Per un altre costat és molt important el salari mínim. A Alemanya demanem 10

euros per hora, sota els quals no s'hauria de poder contractar ningú a Alemanya. Això és conseqüència que als sindicats se'ls ha afeblit a tot arreu mitjançant la desregulació del mercat laboral i és també l'estat el que ha de desenvolupar una funció sindical i garantir que el sou mínim no sigui massa baix. Si realment volem canviar alguna cosa a Europa, en primer lloc, cal que els estats siguin desconnectats dels mercats financers, i això implica que el Banc Central Europeu a canvi dels requisits pertinents doni directament els crèdits deixant fora els mercats financers. En segon lloc, hem d'abaixar el deute i això és molt senzill quan s'entén el que ve a ser el deute. El deute són els diners dels milionaris, dit de manera senzilla. Tenim una muntanya de deutes i tenim una muntanya de diners dels milionaris. Les dues muntanyes, si ho calculem en euros, tenen la mateixa alçada. Si volem rebaixar la muntanya de deute, hem de rebaixar la muntanya de la fortuna

“Si tots els estats europeus competeixen per veure qui paga els sous més baixos tan sols arribarem al caos”

dels milionaris. Mentre els parlaments no entenguin això no tenen cap possibilitat d'aturar l'endeutament. Per això l'esquerra demana un impost als milionaris a tota Europa, o un impost patrimonial d'abast europeu. En tercer lloc, hem de construir de nou Europa. Europa no pot ser un esdeveniment competitiu per mirar qui té els sous més baixos, qui té els impostos patrimonials més baixos, qui té les prestacions socials més baixes. Europa ha de ser una competició pels millors salaris en relació amb la productivitat, qui té els millors estàndards socials en relació amb l'eficiència de l'economia estatal, qui té un sistema fiscal que sigui socialment just. Tan sols així podrem tornar a posar Europa dreta. Perquè impostos justos, bones prestacions socials i una evolució justa dels salaris són els fonaments per tenir una veritable societat democràtica.

■ E. Rey / R. Bellera

Continua l'enorme mobilització social contra les injustes polítiques del Govern de Rajoy

La protesta social té com a objectiu que el Govern aturi la seva política injusta i ineficaç i convoqui un referèndum perquè la ciutadania es pronunciï sobre les mesures aprovades

Centenars de milers de treballadors, treballadores, ciutadans i ciutadanes es van trobar a Madrid convocats per CCOO, UGT i altres organitzacions socials, el passat 15 de setembre, procedents de tots els punts de l'Estat, per defensar els seus drets i dir prou a les polítiques de retallades injustes i inútils que està duent a terme el Govern de Mariano Rajoy. Aquesta mobilització ha estat una més de les moltes que estan tenint lloc en les darreres setmanes, com les grans manifestacions del 19 de juliol on van sortir al carrer milions de persones, mig milió a Catalunya; o les diverses accions durant el mes d'agost, i les que vindran fins que el Govern no aturi la seva política injusta i ineficaç i convoqui un referèndum perquè la ciutadania es pronunciï sobre les mesures aprovades.

El 25 de juliol es va celebrar a Madrid una cimera social en la qual es va acordar fer front a tanta injustícia amb totes les accions que calguin per posar fre al descarnat exercici de frau democràtic que en el cas del Govern de Rajoy sembla no tenir límits, ja que van guanyar les eleccions amb un programa i governen amb un altre de ben diferent que està arruïnant l'economia, paralitzant el consum i trencant el model de convivència dels darrers 35 anys.

La declaració de la cimera social feia un repàs als sis mesos de Govern del Partit Popular i mostrava el desastre que estava provocant. En aquest temps la política erràtica de Rajoy ha acabat amb l'arquitectura del dret laboral que va sorgir de la transició democràtica; està fent més difícil la vida de les persones en atur; empobreix la immensa majoria d'assalariats i pensionistes; es mostra hostil amb la immigració; nega el present i el futur dels joves; fa més ample el territori de la desigualtat entre gèneres i torna a negar el dret de les dones a decidir sobre l'avortament;

Milers de treballadors catalans van ser presents en la mobilització històrica del 15 de setembre, a Madrid

talla d'arrel la cooperació al desenvolupament; penalitza l'activitat dels treballadors autònoms; menysprea la investigació i la ciència; abandona les persones dependents i a aquelles que les atenen; deixa de banda la cultura; deteriora els serveis públics i li dóna un cop molt fort a l'educació i a la sanitat públiques; qüestiona, i en ocasions nega, drets i llibertats en una deriva autoritària; exhibeix una voluntat obsessiva de persecució als sindicats i col·lectius de representació ciutadana; s'obsessiona amb el dèficit; oblida la inversió pública, l'activitat econòmica i l'ocupació; camina de manera inexorable cap als 6 milions d'aturats a finals del 2012. I tot això per mirar de trobar la confiança dels mercats financers i de la Unió Europea, i no tan sols no ho aconsegueix, sinó que a més rep humiliació i menyspreu.

El Govern de Rajoy sembla no tenir límits, ja que van guanyar les eleccions amb un programa i governen amb un altre de ben diferent que està arruinant l'economia

El rescat de la banca, el paguem els ciutadans

A finals de juny, el president Rajoy anunciava la petició a l'Eurogrup d'un rescat a la banca espanyola que podia pujar fins a cent mil milions d'euros, però que aquest rescat no tindria conseqüències per a la ciutadania. Una altra mentida que ja no va colar entre els ciutadans i les ciutadanes d'aquest país que ja sabíem que les conseqüències del rescat les acabariem pagant amb escreix. En efecte, pocs dies després el Govern presentava una nova bateria de retallades absolutament injustes per a la majoria de la població, inútils perquè generen més atur i més recessió econòmica. Aquestes retallades són un atac als drets i a les prestacions de les persones en atur que es redueixen, als drets dels treballadors i treballadores públics que deixaran de cobrar la paga extra de Nadal, i als drets dels pensionistes i les persones en situació de dependència. S'augmenta l'IVA i s'encareixen els productes bàsics, fent caure el consum i afectant negativament les persones amb menys recursos. S'amnistia fiscalment els defraudadors i els que evadeixen impostos i es rebaixen les cotitzacions de les empreses a la Seguretat Social tot buidant la caixa de les nostres pensions. S'imposa el repagament sanitari i l'euro per recepta i se'ns fa pagar de nou el que ja hem pagat amb els impostos i s'atempta contra el dret a la salut universal. Es penalitza el dret a l'educació retallant pressupostos i augmentant les taxes i les matrícules d'universitat, FP i escoles bressol, i es redueix la formació de les persones en atur. I es condemna el jovent a la precarietat o a marxar fora del país. I davant les protestes, es criminalitza la mobilització social i sindical que, de manera pacífica, expressen el malestar, el conflicte social i el sentiment de la ciutadania.

Altres polítiques són possibles

Hi ha alternatives per garantir una millor distribució de la riquesa i els esforços en la lluita per sortir de la crisi a favor de les persones.

Cal lluitar de manera contundent i decidida contra el frau fiscal. Això permetria recaptar 80.000 milions d'euros i evitaria les retallades.

Cal una profunda reforma fiscal que garanteixi que pagui més qui més té i qui més guanya, i que les rendes del capital tributin, com a mínim, tant com les del treball.

Més de 80 ciutats a tot l'Estat van acollir manifestacions multitudinàries el 19 de juliol, 400.000 persones es van manifestar a Barcelona

Cal establir un impost a les transaccions financeres especulatives. Això permetria recaptar milers de milions d'euros per fer front als desequilibris socials i cobrir el forat de la banca.

Cal impulsar una reforma financera que no es pagui amb els recursos públics, que garanteixi la dinamització econòmica, doni solució justa a les persones que no poden fer front al pagament de les seves hipoteques i veuen vulnerat el seu dret constitucional a l'habitatge, i als petits estalviadors afectats per les participacions preferents.

Cal depurar les responsabilitats dels gestors que han provocat el forat econòmic del sector financer.

Cal garantir els recursos suficients per a Catalunya i que s'acabi amb el dèficit actual per fer front a les polítiques socials i a la inversió pública necessàries per garantir la recuperació econòmica i els drets de ciutadania.

I cal una Europa que prioritzi el benestar de les persones per damunt dels interessos dels mercats.

Per tot això cal que la ciutadania i totes les organitzacions socials i ciutadanes es continuïn mobilitzant en contra de totes les mesures que suposen una retallada i un retrocés de drets socials i laborals de la ciutadania i de les persones treballadores. ■

La crisi econòmica provoca l'augment de la irregularitat entre les persones immigrades

CCOO, a través del CITE, té un nou servei per assessorar les persones que volen treballar a Europa

La memòria semestral del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO de Catalunya ha posat de manifest que, malgrat el tancament d'oficines i la reducció d'horaris d'atenció a causa d'una important disminució de les aportacions que fan les diferents administracions que donen suport al CITE, l'afluència de persones estrangeres a les seves oficines s'ha mantingut al mateix nivell que en anys anteriors. Això palesa la utilitat d'aquesta xarxa d'oficines i el seu nivell d'implantació després de 26 anys de servei continuat.

Les dades de la memòria posen de manifest, com en els darrers anys, els efectes de la crisi econòmica sobre els treballadors i treballadores estrangers. Així, de les 7.801 persones ateses (de les quals el 55% són dones), només el 55% treballen, i les que ho fan, el 54,5%, ho fan a l'economia submergida. El sector amb més treball irregular és el del servei domèstic (55%) i els altres serveis (15,2%), dos sectors altament feminitzats. Pel que fa la procedència, els primers països són Bolívia (10,5%) i el Marroc (10,2%).

D'altra banda, el 34,1% de les persones ateses es troben en situació irregular. Aquest percentatge es pot incrementar a finals d'any per les dificultats que han tingut les treballadores estrangeres que treballen al servei domèstic adscrites a la modalitat de fix discontinu per normalitzar la seva situació, arran de la integració del règim especial de treballadores de la llar en el règim general de la Seguretat Social. L'1 de juliol es van donar de baixa de la Seguretat Social totes aquelles treballadores que no ho havien fet. Durant

aquest període hem atès 482 consultes sobre aquest tema i hem realitzat un gran nombre d'assemblees informatives arreu de Catalunya.

Pel que fa a les consultes, les dades reforcen la percepció que la crisi està afectant greument el manteniment de la regularitat de les persones estrangeres, per les dificultats que tenen per renovar les autoritzacions de treball, ja sigui per no tenir feina o per haver finalitzat la percepció del subsidi d'atur. Als efectes negatius de tot ordre que suposa la caiguda en la irregularitat, cal sumar-hi les dificultats per accedir a l'assistència sanitària arran de la decisió del Govern del PP de retallar l'accés a l'atenció sanitària a les persones estrangeres sense papers.

La migració com a opció

D'altra banda, el mes de maig es va iniciar un nou servei relacionat amb l'assessorament a persones estrangeres o nacionals interessades a treballar en altres països europeus per la dificultat de trobar una feina a casa nostra. Aquest servei s'ofereix a totes les oficines del CITE arreu de Catalunya i per poder fer-ho, el passat més de març es van fer diferents sessions formatives adreçades als assessors i assessores del CITE, amb el suport del Departament de Política Internacional del sindicat, sobre diferents aspectes vinculats a la mobilitat de treballadors a la UE.

El contingut de l'assessorament inclou informació sobre la targeta sanitària europea, la recerca de feina per mitjà de la xarxa EURES o el trasllat de prestacions de l'atur entre països de la Unió Europea, entre d'altres.

Tot i ser un servei encara molt recent, ja s'han atès 164 persones, el 35% de les quals és de nacionalitat espanyola, majoritàriament menors de 40 anys (61%) i que tenen estudis superiors i mitjans (65%). Evidentment, aquí també hi trobem la crisi econòmica com a motor d'aquest increment de la demanda d'informació sobre la recerca de feina en altres països de la UE. L'aposta per l'emigració és una opció que estan prenent moltes persones per la manca d'expectatives professionals atesa la situació de crisi econòmica que afecta la nostra societat. I malgrat que des del sindicat tenim molt clar que no volem que la gent hagi de marxar i per això lluitem, perquè es generi ocupació a casa nostra, sabem que aquesta recerca de feina a l'estranger té moltes més garanties d'èxit si es prepara adequadament. I aquest és l'objectiu d'aquest nou servei. ■

Carles Bertran

Les retallades de la protecció per atur suposen una agressió sense precedents cap a les persones

Creixen les dificultats per accedir a una pensió de jubilació digna

És del tot injust que la reducció de la despesa pública es faci minorant polítiques públiques i, sobretot, fent recaure, de nou, el pes de les retallades en les persones que es troben en pitjor situació: les persones sense feina a qui ja no queda ni la xarxa familiar com a suport.

El darrer real decret llei contra les persones –darrer en el moment de tancar aquest article–, i els quatre Consells de Ministres del mes d'agost fan presagiar nous lliuraments de política injusta, antisocial, antieconòmica i inútil– suposa la major agressió a la democràcia, les persones i els seus drets.

Quatre són els objectius de la llei que, presumptament, ha de garantir l'estabilitat pressupostària i fomentar la competitivitat –és digna d'anàlisi la retòrica dels títols de les normes promogudes pel Govern Rajoy–: la reducció de la despesa pública, la millora dels ingressos públics, la liberalització dels mercats i els canvis en la gestió pública.

El RDL 20/2012 incorre en una vulneració constitucional pel que fa a les mesures en relació amb els empleats i empleades públiques, la inaplicació de convenis col·lectius per al personal laboral inclòs a l'àmbit de l'Estatut bàsic de l'empleat públic o el no-pagament de la paga de Nadal, que no només perjudicarà els milers de treballadors i treballadores que no la percebran, sinó que tindrà efectes no desitjats per a l'economia com una menor recaptació per IRPF i la caiguda del consum.

Pujada de l'IVA, una bomba contra el consum

A més, la mesura estrella per assolir l'increment d'ingressos públics i la millo-

ra de la competitivitat de l'economia espanyola és apujar l'IVA. Utilitzar un impost sobre el consum, implica un empitjorament de l'equitat del sistema tributari, ja que és un tribut regressiu en l'esforç fiscal, per entendre'ns: l'IVA és el mateix per a tothom en el moment d'adquirir un producte, però l'esforç fiscal és molt superior per a qui té menys renda. Però, a més, l'encariment general dels productes i els serveis portarà una inevitable davallada del consum, de la demanda interna –és més que discutible l'efecte positiu que tindrà sobre les exportacions, tenint en compte el minso nombre d'empreses que venen els seus productes fora d'Espanya–, per tant, més contracció de l'economia i una major destrucció d'ocupació.

Més atur per a un país com Catalunya amb 821.600 persones desocupades segons l'EPA del segon trimestre –una enquesta històricament positiva per a l'ocupació, ja que reflecteix l'estacionalitat de la temporada turística. I, per reduir despesa pública, s'ataca de forma directa i indiscriminada a qui es troba en una major situació de vulnerabilitat.

Aturats més desprotegits

Qui percebi una prestació contributiva per atur –o sigui, qui ha cotitzat almenys dotze mesos i ha perdut la feina contra la seva voluntat, està inscrit com a demandant d'ocupació i no ha refusat cap oferta

adequada de col·locació ni cap acció per millorar la seva ocupabilitat– veurà com la seva prestació passa del 60 al 50% a partir del setè mes i com se li elimina la bonificació del 35% de la cotització. Una prestació mitjana es veurà reduïda en més de 2.600 euros a l'any.

Però, a més, els majors de 45 anys que hagin esgotat una prestació contributiva deixaran de tenir dret a un subsidi, tot i que no tinguin ingressos superiors a 426 euros al mes. I desapareix el subsidi per a majors de 52 anys fins a la jubilació, ara caldrà tenir 55 anys. Aquestes dues mesures suposaran la desprotecció econòmica de milers de persones i enormes dificultats per accedir a la pensió de jubilació, sobretot si es té en compte que l'Estat passarà de cotitzar pel 125% de la base de cotització mínima, al 100%, en el cas dels majors de 55 anys.

La renda activa d'inserció desapareix pràcticament, ja que caldrà haver esgotat una prestació o un subsidi per tenir-hi dret. La majoria de les persones beneficiàries actuals no compleixen aquest requisit. Sembla que el Govern pretengui reconvertir els 400 euros del Pla prepara en la nova RAI (renda activa d'inserció).

De nou, els que estan patint en carn pròpia els efectes de la crisi que no han provocat, han de tornar a suportar unes retallades i uns ajustaments injustos, inútils i ineficients. ■ **Cristina Faciabén**

El copagament al sistema sanitari públic perjudica greument les rendes més baixes

La seva aplicació penalitza el que té més necessitat d'utilitzar el sistema sanitari, així les persones més malaltes seran les més afectades

Hi ha, des de fa temps, veus que parlen d'una manca de recursos econòmics en el nostre sistema sanitari públic i de la seva suposada insostenibilitat. És en aquest context que periòdicament sorgeix el debat sobre la necessitat que els usuaris financin part de les despeses a través dels anomenats copagaments. Els arguments a favor d'aquests plantejaments han estat diversos com la necessitat de racionalitzar la despesa farmacèutica, la freqüentació o l'ús de proves complementàries, entre d'altres, plantejaments que obliden una de les premisses bàsiques del nostre sistema sanitari públic: el dret dels ciutadans a la protecció de la seva salut en un esforç solidari de les persones més joves, més sanes i amb majors ingressos a favor de les més grans, més malaltes i amb menys recursos.

Qüestió d'equitat

Hi ha suficients estudis que demostren que els copagaments no racionalitzen la demanda alhora que xoquen amb l'equitat i l'accessibilitat, ja que s'anteposa la capacitat adquisitiva dels ciutadans per damunt de les necessitats reals de salut de la població. D'altra banda existeix una contradicció en el concepte de l'anomenat "tiquet moderador". Si la quantitat que s'ha de pagar és reduïda no es modera res. Si, per contra, és elevada es corre el perill que certament es moderi, però no només el consum abusiu, sinó també el necessari, ja que la demanda dels ciutadans amb rendes altes no es reduirà per inútil que sigui, però en les rendes baixes la tendència és renunciar a tot tipus de serveis, inclosos els necessaris. Cal recordar també que en la majoria de serveis sanitaris, excepte la primera visita, no són els ciutadans els que decideixen la demanda/actuació posterior (proves diagnòstiques, consultes i derivacions a l'àmbit especialitzat, ingrés hospitalari, actuació terapèutica, revisions, controls...), sinó els professionals de la salut en funció de les necessitats reals detectades.

Des de CCOO de Catalunya pensem que el finançament de la sanitat mitjançant impostos és un mecanisme bàsic de solidaritat i cohesió social. Per això és millor aplicar impostos directes i progressius (renda, patrimoni, etc.) que els indirectes que són regressius. Però, a més, l'aplicació de copagaments és encara més regressiva perquè penalitza inevitablement a qui té més necessitat d'utilitzar el sistema sanitari, és a dir, els més malalts, i pot convertir-se en un obstacle per a l'accés a les prestacions. Per tot això entenem que cal recordar a l'Administració que en un sistema sanitari universal i solidari l'esforç contributiu s'ha de plantejar des del vessant impositiu i que abans d'iniciar "aventures" que puguin posar en perill l'estat del benestar seria bona l'exploració i l'aplicació d'altres mesures (reducció del frau fiscal, manteniment de la progressivitat impositiva, etc.) més efectives i solidàries. ■ **Joan Canals**

I els pensionistes i jubilats mostren la seva indignació

Els pensionistes i jubilats de CCOO van convocar una concentració per protestar contra el copagament sanitari, davant de la seu del Departament de Salut de la Generalitat, a Barcelona.

Amb les noves mesures recaptatòries dels governs català i central, moltes persones veuran incrementat el cost de les receptes de medicaments. D'una banda, la Generalitat va imposar l'euro per recepta fins a un màxim de 62 euros per any, sense aclarir com es retornarà l'excés, amb les excepcions de les pensions no contributives i les rendes mínimes d'inserció.

De l'altra banda, a partir de l'1 de juliol, l'Estat fa pagar un percentatge del cost del medicament: el 10% per a tots els perceptors sense excepcions fins a 18.000 € anuals amb un màxim de 8 euros al mes; el 10% per als perceptors de 18.001 € a 100.000 € fins a un màxim de 18 € al mes; i el 60% als perceptors de més de 100.000 €, amb un topall mensual de 60 €.

De manera especial, doncs, la gent gran, com a usuària de la sanitat pública, veurà afectada de forma severa la seva economia. Realment, tenen un panorama molt negre per endavant: congelació de les pensions, retallades en els centres sanitaris, retards en la Llei de dependència i ara l'aplicació d'aquestes mesures de copagament sanitari.

Per tot això, la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO s'ha posicionat en contra de les polítiques d'austeritat i, amb accions com la del passat 21 de juny, vol evidenciar la seva oposició, fent costat als més perjudicats per la crisi. ■

CCOO a favor d'un nou finançament per a Catalunya per garantir els drets socials

CCOO reclama un concert econòmic solidari que garanteixi de forma més justa la suficiència financera de la Generalitat

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya ha aprovat recentment una resolució on es mostra a favor d'un nou finançament per a Catalunya, que superi el dèficit fiscal històric que menyscaba la competitivitat de l'economia catalana i debilita el seu estat del benestar.

Les comunitats autònomes disposen d'un percentatge d'ingressos inferiors en relació amb la despesa que han de gestionar d'acord amb les seves competències. Aquesta situació és encara més evident en relació amb Catalunya. El principi d'ordinalitat, recollit a l'Estatut, que hauria de garantir que l'aplicació del model de finançament no fes perdre posicions a Catalunya en l'ordenació de rendes per capita en relació amb la resta de comunitats, no es compleix.

És per això que CCOO reclama un concert econòmic solidari que garanteixi de forma més justa la suficiència financera de la Generalitat. Un model que faci una contribució a la solidaritat interterritorial per afavorir la convergència real sense que això vagi en detriment del progrés

nacional i social de Catalunya. La Generalitat, a través de la seva agència tributària seria l'encarregada de recaptar, gestionar i liquidar tots els impostos que paguen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i es coordinaria amb la de l'Estat en les tasques d'inspecció, per lluitar contra el frau fiscal. La Generalitat tindria capacitat normativa sobre els impostos a Catalunya.

Però CCOO alerta que de res no serviria incrementar els recursos si després el Govern de la Generalitat baixa els tributs als més rics com ha succeït amb l'impost de successions. Com tampoc no serviria de res tenir un millor finançament si cada vegada la recaptació és menor com a conseqüència de les polítiques desfiscalitzadores que propugnen els sectors neoliberals i practica el mateix Govern de la Generalitat.

A Catalunya i Espanya tenim una fiscalitat per sota de la mitjana europea i el desequilibri no està en el que aporten els treballadors i treballadores, sinó en el que no tributen les rendes de capital i les grans fortunes. És necessari un sistema fiscal

més just i que aportí més recursos. Cal que les rendes del capital s'equiparin a les del treball, s'instauri un impost a les grans fortunes i es lluiti de forma decidida contra el frau fiscal i l'economia submergida.

La crisi econòmica i les insuficiències en el finançament, afecten la capacitat de la Generalitat per fer polítiques públiques, però les polítiques de retallades del Govern de CiU, en tot coincidents amb les del PP, obeeixen a una ideologia que aprofita de forma oportunista la crisi per reduir l'espai públic en benefici del sector privat.

Fer front al retrocés nacional i social

Per a CCOO, el progrés nacional i el progrés social són inseparables. Per això, CCOO denuncia les polítiques de retallades que lesionen els drets socials i nacionals de la major part del poble de Catalunya.

S'eliminen drets que s'havien regulat mitjançant lleis del Parlament de Catalunya complint amb l'Estatut. S'endureixen les condicions d'accés a la renda mínima d'inserció per a les persones sense recursos. Es retallen l'educació i la sanitat públiques, i s'ataca la llengua catalana i el model d'immersió, mentre el Govern central impulsa un procés de recentralització que posa en qüestió l'autogovern.

S'opta per un model econòmic on prevalen els negocis per sobre dels drets socials i la preservació del medi ambient. No es defensen competències estatutàries, com les relacionades amb els expedients de regulació d'ocupació, i s'hi anteposen els interessos de classe.

Per tot això, CCOO de Catalunya reclama un nou finançament que ompli de contingut l'exercici de l'autogovern i garanteixi la suficiència en els ingressos i la capacitat de gestió, impulsi l'activitat econòmica sostenible, amb activitats de més valor afegit i creant ocupació de qualitat, i augmenti el benestar dels ciutadans i ciutadanes afavorint la cohesió social. ■

CCOO celebra que Catalunya no pateixi l'Eurovegas i mostra recels davant el projecte Barcelona World

Els governs autonòmics de Madrid i Catalunya s'han vist enfrontats per la polèmica instal·lació del complex d'oci i joc Eurovegas. El projecte de la multinacional dels Estats Units, Las Vegas Sands Corporation, havia rebut les lloances dels governs madrileny i català, que competien entre si per acollir-lo, però finalment ha estat la proposta d'Alcorcón la que s'ha emportat el "premi".

CCOO i UGT, així com altres col·lectius opositors, alertaven dels riscos d'un projecte que es mou ben a prop de la lògica de l'especulació. El secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, ha criticat els perills vinculats a aquest gran complex promogut pel magnat nord-americà Sheldon Adelson, propietari de grans casinos i hotels a Las Vegas, Macau i Singapur.

Gallego advertia sobre un projecte "basat en un model que pivota sobre el sector immobiliari, amb la lògica de l'especulació i sobre condicions laborals debilitades". Al mateix temps, destacava que es tracta d'un projecte propi d'un model econòmic basat en la construcció, que és el que ha portat l'Estat espanyol a la situació de crisi actual i que, per tant, "no aporta més competitivitat a la política industrial del país".

I és que s'ha anat parlant de concessions, que podrien vulnerar lleis laborals i mediambientals, per afavorir l'establiment del complex a Alcorcón o al Baix Llobregat. Els sindicats han estat dels primers a criticar aquests comentaris, que podrien ser fets amb la voluntat de crear més llocs de treball, però que poden amagar un escenari de precarietat laboral i social equiparable a països tercermundistes.

Barcelona World

Per això, des de CCOO es rebutja qualsevol iniciativa com l'Eurovegas o similar si representa bescanviar ocupació per zones franques menystenint drets laborals.

En aquest sentit CCOO de Catalunya, en relació amb el projecte Barcelona World, presentat a so de bombo i platerets pel presi-

CCOO rebutja qualsevol iniciativa com l'Eurovegas o similar si representa bescanviar ocupació per zones franques menystenint drets laborals

dent de la Generalitat, va expressar les seves reserves a causa dels antecedents de l'empresa promotora lligada a la bombolla immobiliària i va demanar que hi hagués informació i transparència en tot aquest procés.

En qualsevol cas, CCOO va anunciar que el sindicat vetllarà perquè l'ocupació que es pugui crear arran d'aquest projecte respecti la normativa laboral i sigui de qualitat, i lamenta que la Generalitat no aposti per altres projectes que vagin en la línia d'un imprescindible canvi de model productiu a Catalunya i hagi abandonat clarament l'aposta per una política industrial de futur al nostre país. ■

Iniciativa Legislativa Popular

per a la dació en pagament,
la paralització dels desnonaments
i el lloguer social

Continua a bon ritme la recollida de signatures per a la ILP de la dació en pagament

La campanya de recollida de signatures per a la ILP de la dació en pagament que CCOO va començar el passat mes de maig i que fins a principis d'agost ja havia recollit 40.000 signatures només a Catalunya i més de 120.000 a tot l'Estat, continua a molt bon ritme.

CCOO, juntament amb altres organitzacions, entitats i plataformes, impulsa una iniciativa legislativa popular (ILP) per a la dació en pagament, la paralització dels desnonaments i el lloguer social.

Es vol regular per llei la dació en pagament com a fórmula per extingir el deute de les hipoteques en cas de l'habitatge habitual, paralitzar els desnonaments i convertir l'habitatge adjudicat en lloguer social a favor dels seus ocupants i antics propietaris.

Perquè la iniciativa legislativa popular es tramiti a les Corts s'han d'assolir, com a mínim, 500.000 signatures però perquè aquesta proposició de llei es pugui tramitar a partir del mes de novembre, CCOO esperem reunir, juntament amb la resta d'entitats i organitzacions socials, un nombre de signatures molt superior i arribar al milió.

Cal paralitzar els desnonaments

Durant aquest 2012 s'arribarà a les 200.000 execucions hipotecàries a Espanya, fet que dona una idea de la urgència que hi ha per paralitzar els desnonaments, establir mecanismes per resoldre el deute hipotecari, que porta a milers de famílies a l'exclusió social i residencial, i garantir el dret a l'habitatge mitjançant el lloguer social.

Per a CCOO la pressió social que es manifesta en els milers de signatures recollides a favor d'aquesta ILP, s'ha de traduir en una llei que elimini aquesta greu injustícia social. CCOO considera que les Corts, de manera urgent, han de legislar per paralitzar els desnonaments, regular la dació de l'habitatge en pagament i garantir el dret a l'habitatge mitjançant el lloguer social.

Durant els propers mesos CCOO continuarà amb la campanya de recollida de signatures i esperem poder lliurar més de 300.000 signatures a finals del mes d'octubre, quan finalitza el termini per a la recollida de signatures. ■

CCOO reclama una llei que reguli la renda garantida de ciutadania

Més de 200.000 persones es troben a Catalunya sota el llindar de la pobresa

CCOO dona suport, juntament amb un ampli ventall d'organitzacions i entitats cíviques, socials i polítiques, a la iniciativa legislativa popular (ILP) per una renda garantida de ciutadania.

Es tracta d'una ILP que pretén regular per llei la renda garantida de ciutadania (RGC) que, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, ha d'assegurar els mínims per a una vida digna a les persones, famílies o nuclis de convivència que es troben en situació de pobresa.

La ILP pretén minimitzar els efectes de la crisi en un sector creixent de la població i, per aconseguir-ho, proposa uns ingressos mínims mensuals de 664 euros a tots els ciutadans majors de 18 anys que hagin viscut un mínim d'un any a Catalunya i que durant quatre mesos s'hagin trobat en situació de manca de recursos.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 24.3 estableix que "les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els assegurï els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen".

A Catalunya hi ha un mínim de 103.000 llars que no reben cap tipus d'ingrés i un terç de les persones desocupades ja han esgotat la prestació d'atur. Això fa que més de 200.000 persones es trobin per sota del llindar de la pobresa a casa nostra.

A partir del setembre i durant quatre mesos prorrogables cal aconseguir un mínim de 50.000 signatures. Després la ILP es transformarà en un projecte de llei i anirà al Parlament per ser tramitada. ■

Milà recorda els 40 anys de l'exposició "Amnistia. Que trata de España"

L'any 1972, a les ciutats italianes de Milà i Bolonya es va fer una exposició per recollir fons per a les campanyes a favor que el Govern espanyol aplicués l'amnistia per als presos polítics.

Aquesta mostra, titulada "Amnistia. Que trata de España", estava organitzada per CCOO i rebia el suport dels sindicats italians GGIL (Camera del Lavoro de Milà i de Bolonya), la CISL i la UIL. Comptava amb una trentena d'obres -pertanyents a les col·leccions d'art dels sindicats italians- d'artistes espanyols, com Picasso, Tàpies, Chillida, Equip Crònica, Juan Genovés o Ricardo Zamorano.

Es va retre homenatge a Tàpies que va cedir, l'any 1972, l'obra *Empremta de mà* a CCOO

40 anys després, s'ha volgut repetir l'experiència i el resultat ha estat l'exposició "Arte e solidarietà", que va tenir lloc del 26 de juny al 10 de juliol passats al Museu del Risorgimento milanès, en el marc de la festa del Lavoro. Una delegació de CCOO de Catalunya, encapçalada pel seu secretari general, Joan Carles Gallego, es va desplaçar a la Llombardia per participar en l'acte d'inauguració.

A més de commemorar l'aniversari de la primera exposició, es va voler retre homenatge al pintor i escultor Antoni Tàpies, mort al febrer, i al seu compromís solidari i antifranquista. Per això es van poder veure les seves obres *Empremta de mà* (cedida per CCOO de Catalunya) i *Llibertat, coneixement i lluita* (cedida per la Fundació Nous Horitzons).■

*En aquests moments difícils,
et recolzem més que mai*

Dentistes al
servei d'afiliats
i afiliades

CCOO

CONDICIONS ESPECIALS

SERVEIS GRATUÏTS

- Visita i diagnòstic odontològic
- Diagnòstic d'ortodòncies
- Diagnòstic implantològic
- Radiografies intraorals

SERVEIS A PREU FIX

- Higiene bucal
(neteja + revisió per sessió)
- Extracció simple de peces bucal

20€

EN QUALSEVOL TRACTAMENT O INTERVENCIÓ

Alguns exemples de descomptes

-25%

- Empastament simple
- Reconstrucció
- Funda metall ceràmica

~~60€~~
~~87€~~
~~217€~~

PREU
CCOO

45€
65€
260€

Odont[®]
QUALITY

CLÍNQUES DENTALS

BARCELONA
Roger de Flor, 271
Tel.: 93 459 06 07

HOSPITALET
Av. Ponent, 19
Tel.: 93 448 21 23

SABADELL
Via Alexandra, 12 - 14
Tel.: 93 724 40 99

Tel.: 93 459 06 07

I FINANÇAMENT SENSE INTERESSOS

Condicions i preus exemples vàlids durant 2012 a les 3 clíniques Odontquality indicades. Aquests preus no canviaran durant 2012 encara que es modifiqui la imposició de l'IVA.

www.odontquality.cat

El conflicte s'instal·la en els centres de treball

Des de la darrera revista, passat gairebé l'estiu, hem tingut coneixement de diferents empreses que no passen pel seu millor moment econòmic o laboral.

És el cas, per exemple, dels treballadors i treballadores de l'Hotel Imperial Tàrraco, del Palace Hotel Barcelona (antic Hotel Ritz), de B:SM (Barcelona de Serveis Municipals) o d'ECOMED-Limpiezas Ecológicas Mediterráneo, a Girona, que han hagut de mobilitzar-se pels endarreriments en els pagaments de les nòmines. Més concentracions per denunciar impagaments han tingut lloc a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), a la Clínica Pilar Sant Jordi de Barcelona o als serveis postals d'Unipost.

CCOO critica l'aprofitament de la pitjor versió de la darrera reforma laboral, com passa a NOGE, indústria carrossera d'autobusos d'Arbúcies, que va anunciar una rebaixa dels salaris d'entre un 2,5% i un 20%. A la banca, CCOO ha rebutjat el pla de reestructuració per a la integració d'UNNIM en el BBVA, que preveu el possible acomiadament de 1.218 treballadors i treballadores.

A més, estem en contra dels acomiadaments a la Cadena SER o COM Ràdio, a CELSA BARCELONA de Castellbisbal, al Grup General Cable, al càtering escolar de Girona, Eurest Colectividades SL, a la societat municipal Barcelona Activa, SA, a la planta de Ferrobèrica d'Abrera, a CRE-A, Impresiones de Catalunya, SL -impresors de La Vanguardia-, a l'empresa de manteniment elèctric INGISA 2000 d'Aiguaviva, a Recipharm Parets S.L. (antiga SOLVAY) o a AENA, ja que el Ministeri de Foment ha anunciat retallades en forma de reducció de plantilla als aeroports.

El sindicat ha denunciat l'empitjorament de les condicions laborals del personal de KONE Elevadores i del Parc d'Atraccions del Tibidabo, a Barcelona, i de Dominion Instalaciones y Montajes, de Girona. I també ha donat suport a les mobilitzacions dels treballadors de COBEGA pel bloqueig en la negociació del conveni col·lectiu o dels de Naturantaix, de la Sènia, davant del possible tancament definitiu de la fàbrica de mobles. ■

PARTICIPACIÓ 2.0 AL X CONGRÉS DE CCOO DE CATALUNYA

En el seu X Congrés, CCOO de Catalunya hem volgut incorporar nous mecanismes de participació aprofitant les possibilitats que ens ofereixen les xarxes socials.

Sense entrar en contradicció amb els mecanismes estatutàriament establerts, els quals regulen les formes de participació dels afiliats en el nostre procés congressual, creiem que les xarxes socials són un excel·lent instrument de socialització del principal esdeveniment en el qual establim cada 4 anys les línies de treball del sindicat.

Així doncs, hem cregut necessari definir procediments de participació per sentir la veu de tots els afiliats i afiliades, fins i tot d'aquells que no poden assistir a les assemblees precongressuals, i també per sentir la veu de la societat civil en el sentit més ampli.

Totes les propostes formulades per aquests mitjans seran recollides i valorades pels responsables de la redacció dels documents del nostre Pla d'acció per als propers 4 anys, els quals incorporaran aquelles que millor complementin les propostes incloses als documents congressuals i les presentaran al congrés perquè siguin ratificades pels membres de les delegacions escollides en les assemblees d'afiliats i afiliades.

Al web del congrés www.ccoo.cat/XCongres i en el resum dels documents que trobareu adjunt a aquest exemplar de la *Lluita Obrera*, hi ha la informació d'aquestes noves formes de participació mitjançant un espai específic al Facebook i diferents etiquetes de *Twitter*.

Per a un millor seguiment de les propostes fetes en relació amb els documents que us presentem, a la capçalera de cada pàgina dels documents trobareu l'etiqueta de Twitter corresponent a cadascun dels 4 eixos dels documents.

Esperem les vostres aportacions. ■

DEFENSEM DRETS, CONSTRUÏM FUTUR CCOO L'EINA

A continuació publiquem el resum del programa d'acció del X Congrés de CCOO de Catalunya que se celebrarà a Barcelona els dies 14, 15 i 16 de desembre de 2012 i que porta per lema "Defensem drets, construïm futur. CCOO l'eina".

CCOO de Catalunya celebrarem el X Congrés després de renovar la nostra representativitat en les eleccions sindicals i de mantenir-nos, un cop més, i des de fa trenta-quatre anys, com a primer sindicat de Catalunya. Unes dades que reforcen la legitimitat que ens donen els 178.669 afiliats i afiliades i els 24.145 delegats i delegades sindicals i que ens esperonen a seguir representant i defensant els interessos laborals, econòmics i socials dels treballadors i les treballadores catalanes.

Des de setembre ha començat el procés d'assemblees a les empreses i als locals del sindicat per debatre les nostres propostes i escollir les persones que assistiran al X congrés els dies 14, 15 i 16 de desembre. En aquest procés també incorporarem nous mecanismes de participació mitjançant l'obertura dels nostres debats a entitats i persones externes al sindicat i amb una forta presència a les xarxes socials, tant en la fase precongressual com durant la celebració del congrés. Les aportacions fetes per aquestes vies seran objecte d'avaluació per part de les persones redactores dels documents, que incorporaran aquelles aportacions que considerin d'interès per presentar-les al congrés per a la seva ratificació.

Celebrarem aquest congrés en una situació de profunda crisi econòmica i social que està generant atur i precarietat laboral, que obre una esclatxa entre rics i pobres i ha fet augmentar la població que viu per sota del llindar de la pobresa. Una crisi que no té el seu origen en els salaris, ni en les condicions laborals, ni en els serveis públics, sinó en la fallida del sistema financer i la implantació d'un model econòmic basat en el creixement de l'economia especulativa, en la competitivitat en baixos costos i en la bombolla immobiliària, com a conseqüència de les polítiques neoliberals de desregulació dels mercats i de supeditació als poders econòmics i financers. Un model de creixement que generava llocs de treball precaris i amb poca qualificació i que ha acabat provocant que l'atur sigui avui el principal problema del país.

Avui constatem que els mateixos que han provocat el forat financer i especulatiu estan marcant les polítiques d'austeritat, retallades i privatitzacions que són injustes amb la població

i inútils per sortir de la crisi. Per això denunciem les polítiques d'ajustament i reducció dràstica del dèficit dels Estats que promouen l'FMI i els governs conservadors o tecnòcrates de la Unió Europea, que posen per davant els mercats i el poder econòmic i financer que les polítiques per a les persones i el ple reconeixement dels seus drets.

Coincidint amb la fase més dura de la crisi, assistim a una campanya sistemàtica de la dreta política i mediàtica contra el sindicalisme i a una ofensiva repressora dels drets democràtics i les llibertats, en un intent d'aturar i criminalitzar el rebuig social a unes polítiques que estan fent retrocedir de forma alarmant el model social aconseguit des de l'inici de la democràcia.

L'atac contra els drets laborals respon a l'estratègia global de posar fi al model social europeu i l'estat social. L'objectiu és debilitar el dret al treball a través de les reformes laborals que afebleixen la capacitat negociadora dels treballadors i treballadores i sindicats, desequilibrant la relació entre empresa i persones treballadores mitjançant la desregulació i la individualització de les relacions laborals i de la limitació de l'actuació dels jutges.

La pèrdua de drets de ciutadania i les retallades pressupostàries per a les polítiques socials estan posant en perill els serveis públics fent retrocedir de forma alarmant els avenços aconseguits els darrers anys que havien permès reduir les diferències socials i la distància amb els països del nostre entorn.

La prevalença del sector financer sobre l'economia productiva, dels mercats sobre la política i de la manipulació informativa sobre la comunicació lliure, posen en perill la mateixa democràcia i necessiten respostes col·lectives i de mobilització social. La contribució del sindicalisme al llarg de la història ha estat clau per a la creació i el desenvolupament dels sistemes moderns de relacions laborals destinats a equilibrar col·lectivament l'asimetria i les desigualtats que caracteritzen el contracte individual entre empresa i treballador i per fer avançar els drets de ciutadania com a part del salari social. Però aquesta crisi ens obliga a repensar les nostres pràctiques, a adaptar les nostres propostes i actuacions, a transformar les nostres estructures organitzatives i a buscar aliances amb altres organitzacions i moviments socials, a partir de reafirmar les nostres senyes d'identitat i els valors del sindicalisme de classe i nacional.

Les nostres propostes sindicals estan agrupades en 4 eixos de treball que despleguen el lema del nostre congrés: Defensem drets, construïm futur.

EIX 1. LA LLUITA CONTRA L'ATUR I LA DEFENSA DE L'ESTAT DEL BENESTAR

Propostes de defensa i millora dels drets de les persones aturades i per a la creació d'ocupació

- Manteniment de la prestació i el subsidi d'atur com a ingressos alternatius al treball.
- Recuperar la renda mínima d'inserció i implementar la renda garantida de ciutadania per a qui no tingui recursos alternatius.
- Recursos suficients per als serveis públics d'ocupació i polítiques actives d'ocupació per millorar les oportunitats de les persones sense feina, especialment les que tenen més dificultat d'ocupació.
- Impuls a la formació professional i millora de la qualificació professional de treballadors i treballadores, reforçant el dret a l'accés a la formació i a l'acreditació de competències professionals i la vinculació entre qualificacions i classificació i promoció professional.
- Polítiques d'ocupació específiques per a les persones aturades joves que garanteixin pràctiques laborals amb drets per a qui tingui qualificació suficient i programes de formació i treball per a les persones amb dèficits educatius.

De les polítiques d'austeritat a les d'estímul i reactivació econòmica

- Reivindicar la creació de llocs de treball a partir de l'impuls de l'activitat econòmica mitjançant l'increment de la demanda interna i externa, de la inversió pública i privada. Fer que el desenvolupament de l'estat del benestar i el suport al teixit industrial siguin motor de creació d'ocupació.
- Reivindicar una altra governança europea que recuperi els valors de l'Europa social de la solidaritat i la cooperació en front de la competitivitat i la desregulació que volen imposar els mercats, mitjançant un protocol de progrés social que sigui annexat al Tractat de Lisboa.
- Defensar una globalització equitativa que creï ocupació, respecti els drets laborals, ofereixi protecció social, aposti pel diàleg social i avanci en la igualtat de gènere.
- Creació d'una banca pública amb control i participació social per facilitar l'accés al crèdit a les empreses i evitar l'exclusió financera.
- Depuració de les responsabilitats dels gestors i supervisors bancaris i que es donin solucions globals a les persones que han perdut els seus estalvis o l'habitatge per les polítiques comercials de les entitats sobre les persones.
- Reforma fiscal justa i equitativa, lluita contra el frau i l'evasió fiscal i creació de l'impost sobre les transaccions financeres que gravi els moviments de capital i l'economia especulativa.
- Defensar un nou model de finançament basat en el concert econòmic solidari que garanteixi la suficiència financera per atendre les competències a partir de la recaptació i gestió pròpia dels impostos, l'aportació solidària a les comunitats amb menys recursos i que estigui al servei de les persones i els seus drets.

Defensa de l'estat del benestar, garantia de cohesió social i equitat

- Garantir el dret a la salut a través del model de sanitat pública de cobertura universal com a dret de ciutadania, amb equitat en l'accés a prestacions i provisió de serveis gratuïts en el moment de l'ús sense taxes ni copagaments.
- Defensa de l'escola pública, gratuïta, laica i catalana amb recursos suficients per assolir els objectius de la UE de reducció de l'abandonament escolar al 15%.
- Desplegament de la Llei de serveis socials de Catalunya mitjançant uns serveis públics per a tothom i que s'impulsin plans de lluita contra la pobresa i l'exclusió social.
- Desenvolupament de la Llei d'atenció a les persones en situació de dependència per donar resposta a qui té el dret reconegut i no gaudeix de prestació.
- Impulsar el Pacte Nacional per a la Immigració per facilitar la inclusió de les persones estrangeres per evitar tot intent de divisió de la ciutadania en funció del seu origen.
- Una política d'habitatge que trenqui el model de propietat, d'inversió especulativa, que fomenti el lloguer assequible i que reguli la dació en pagament.
- Defensa del sistema públic de pensions i del dret a una pensió digna amb la millora de les pensions mínimes. Assegurar la viabilitat del sistema per la via de l'increment dels ingressos i no per la reducció de despeses i estendre la previsió social complementària, a través dels plans de pensions sectorials, també a les PIME.

EIX 2. RECUPERAR DRETS LABORALS I PROMOURE UN NOU MODEL PRODUCTIU

La negociació col·lectiva. Una plataforma útil per fer front als aspectes més negatius de la reforma laboral

- Reforçar l'estratègia de mobilització i negociació, de confrontació i proposta per donar resposta al conflicte social situat a l'empresa i la societat.
- Reformar l'estructura de la negociació col·lectiva a Catalunya i utilitzar-la per fer front als elements més negatius de les reformes laborals.
- Exigir el dret a la negociació col·lectiva del personal de les administracions públiques a través d'una llei de la funció pública i amb la creació de la mesa general de les administracions públiques de Catalunya.
- Defensa de l'ocupació de qualitat i lluita contra la precarietat laboral prioritzant les actuacions als sectors i empreses que concentren majors bosses de precarietat i en els casos de subcontractació d'activitat.
- Garantir sistemes de flexibilitat negociada amb intervenció sindical i la negociació col·lectiva per a noves realitats organitzatives, com grups d'empresa o treballadors autònoms dependents.
- Establir i regular espais d'interlocució en matèries relacionades amb la sostenibilitat ambiental, la responsabilitat social i la mobilitat relacionada amb l'accés a la feina.
- Reforçar l'acció sindical en la prevenció de riscos laborals i la

El X Congrés de CCOO de Catalunya se celebrarà els dies 14,15 i 16 de desembre de 2012

protecció de la salut integrant la salut laboral en cada matèria de la negociació col·lectiva.

- Continuar impulsant els plans de gestió de la diversitat a l'empresa per consolidar la convivència i la cohesió i evitar les discriminacions.
- Impulsar la igualtat de gènere mitjançant els plans i mesures d'igualtat i les mesures d'acció positiva per trencar les desigualtats en la negociació col·lectiva i a les empreses.
- Reforçar la unitat d'acció sindical europea a través del treball amb els comitès d'empresa europeus i del treball dins les xarxes sindicals en les quals participem.

Marc Català de relacions sociolaborals, concertació social

- Emplaçar a la patronal Foment del Treball a comprometre's en els objectius de l'Acord interconfederal de Catalunya (AIC), després de la realitat legislativa que situa la reforma laboral.
- Defensar la funció del Tribunal Laboral de Catalunya com a òrgan extrajudicial de mediació i arbitratge i el desenvolupament de l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball.
- Impulsar la descentralització territorial del Consell Català de Relacions Laborals i continuar el treball sindical en el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya (CTESC).
- Mantenir els espais de concertació social i avançar en la unitat d'acció sindical com a mecanisme útil en la defensa dels treballadors i les treballadores.

Polítiques públiques d'impuls de l'economia productiva: enfortiment de les polítiques transversals en els sectors industrials i productius

- Planificació pública a mig i llarg termini que estimuli la innovació i acompanyi les empreses cap a un nou model productiu.
- Promoure polítiques sectorials actives que contrarestin les activitats especulatives i una plataforma de gestió pública per potenciar el finançament de nous projectes.
- Avançar en el compliment de l'objectiu de la UE de dedicar un 3% del PIB a R+D+I.
- Incrementar les beques per garantir l'accés a la universitat dels joves amb menys recursos i la reinversió de beneficis empresarials en els equips de recerca de les universitats.
- Transformar el teixit productiu en el nou paradigma de la sostenibilitat impulsant l'estalvi i l'eficiència energètics i la generació a partir de fons renovables.
- Canviar les prioritats en la planificació d'infraestructures de mobilitat a Catalunya facilitant les connexions ferroviàries de mercaderies i el corredor mediterrani.
- Promoure la creació d'una plataforma en defensa de la indústria i d'un nou model productiu amb institucions i agents econòmics i socials.

EIX 3. CCOO DE CATALUNYA: UN SINDICAT OBERT, PROPER I PARTICIPATIU

Reforçar els valors del sindicalisme de CCOO: ètica, transparència, solidaritat, cooperació i diversitat

- Reafirmar les nostres senyes d'identitat com a sindicat de classe i nacional, compromès en la lluita pels drets socials i laborals i la reivindicació dels drets nacionals de Catalunya.
- Ser coherents entre els valors que defensem i les nostres pràctiques sindicals.
- Impulsar a través del treball cultural els valors sindicals enfortint els vincles i espais de col·laboració amb el món de la cultura i la universitat.
- Promoure actuacions per a l'extensió de l'ús del català en el sindicat i en l'àmbit laboral.
- Treballar en la cooperació sindical internacional prioritzant la riba sud de la Mediterrània.

Les aliances socials. Relacions i complicitats per construir alternatives

- Treballar en el marc de la Plataforma Prou Retallades i altres espais de treball en xarxa per defensar els drets de ciutadania i l'estat del benestar.
- Consolidar els espais de col·laboració amb altres entitats i moviments socials, estendre les aliances socials en l'àmbit territorial i cercar punts de proximitat amb altres col·lectius, moviments i espais socials emergents.
- Continuar la política unitària amb les organitzacions d'autònoms a través de la Taula d'Autònoms de Catalunya i obrir espais de col·laboració amb l'economia social.

Un sindicat proper i participatiu

- Fomentar la participació en tots els àmbits per avançar cap a un sindicat més horitzontal i menys burocràtic.
- Incrementar i reforçar els vincles amb l'afiliació a partir d'enfortir els seus drets democràtics, obrint noves formes i canals de participació i consulta amb les persones afiliades.
- Recuperar l'activisme i la militància sindical de les persones consolidant les xarxes de sindicalistes activistes socials i la de ci-beractivistes sindicals.

CCOO un sindicat de dones i homes

- Impulsar la transversalitat de gènere en totes les propostes i actuacions del sindicat.
- Continuar avançant en la representació paritària de dones i homes en els òrgans de direcció i els àmbits de participació i negociació.
- Creació d'un espai estable de participació de les dones que formen part dels òrgans de direcció del sindicat.

Comunicació integral: CCOO 2.0

- Potenciar la comunicació directa, multidireccional i de proximitat donant veu als sindicalistes i les sindicalistes protagonistes dels conflictes laborals i les negociacions i construint les propostes amb la participació de l'afiliació i l'actiu sindical.
- Millorar els instruments de comunicació interna i les eines digitals i audiovisuals. Evitar l'excés d'informació, els solapaments i els vuits d'informació.
- Consolidació de la presència de CCOO a les xarxes socials, com un instrument decisiu de participació ciutadana, i de la xarxa de ciberactivistes sindicals.

EIX 4. UNA ORGANITZACIÓ ADAPTADA ALS NOUS REPTES**Sindicalisme de proximitat**

- Consolidar els sindicats comarcals i intercomarcals com a organització bàsica del desenvolupament federatiu al territori, establint àmbits organitzatius funcionals flexibles per atendre les necessitats d'actuació i la presència en tots els territoris de Catalunya.
- Implementació del sindicalista de referència per reforçar la proximitat al centre de treball i atendre l'afiliació i els delegats i delegades sindicals de les PIME garantint que cap persona es quedi sense referència sindical directa i propera.
- Fer de l'organització a l'empresa i al centre de treball el punt central de relació amb l'afiliació en allò referent a organització, atenció i participació.
- Constituir seccions sindicals a les empreses amb més de 20 afiliats i afiliades i allà on no pugui ser garantit com a mínim el referent o responsable de CCOO a l'empresa.
- Creació d'agrupacions sindicals i altres espais funcionals de treball que facilitin la coordinació i cooperació sindical.

Una nova forma de fer extensió i acció electoral

- Planificar les eleccions sindicals amb criteris d'eficàcia, eficiència, optimització de recursos i cooperació entre estructures sindicals.
- Assegurar que les candidatures reflecteixin la igualtat de gènere i la diversitat que hi ha a les empreses i que siguin escollides en assemblees d'afiliats i afiliades o per votació en eleccions primàries.
- Elaborar un protocol d'utilització i distribució del crèdit horari per donar resposta a les necessitats i prioritats del sindicat, mantenint el vincle amb el centre de treball.

Reforçament de les polítiques de l'afiliació

- Reforçar les polítiques d'afiliació enfortint el vincle amb les persones afiliades a partir de l'atenció i l'assessorament sindical i facilitant la participació activa en les decisions sindicals.

- Continuar l'assessorament sindical a les persones que volen anar a treballar a l'estranger a través de les oficines del CITE.
- Avançar en l'equiparació de drets i serveis de l'afiliació superant desigualtats en funció de factors territorials o sectorials.
- Establir un protocol d'atenció a les persones en situació d'atur perquè les persones afiliades que hagin esgotat totes les prestacions puguin seguir vinculades al sindicat.
- Disminuir la proporció de delegats i delegades no afiliats.
- Promoure l'afiliació a través de l'assessorament com a alternativa al pagament de serveis i desenvolupar l'assessorament i les consultes virtuals.
- Coordinar transversalment les accions d'assessorament sindical amb el Tribunal Laboral i la Inspecció de Treball sense oblidar la relació estratègica amb el Gabinet Tècnic Jurídic.
- Impulsar la formació sindical com a espai de capacitació per l'actiu sindical, a través d'una oferta formativa suficient, diversa, innovadora que faci avançar els valors del sindicalisme de classe.

Una confederació més forta

- Dotar-nos d'òrgans de direcció reduïts, àgils, eficients i garants de la confederalitat i crear nous espais de participació, coordinació i de govern entre les organitzacions confederades.
- Facilitar la mobilitat de quadres sindicals per assegurar la renovació, el rejuveniment i l'equilibri entre dones i homes en els òrgans de direcció perquè siguin el reflex de la diversitat real de l'organització.
- Donar un nou impuls a Acció Jove a partir del treball amb l'afiliació jove i les relacions amb les associacions juvenils i en els centres d'estudi.
- Reforçar les polítiques sindicals per al col·lectiu de pensionistes i jubilats i establir la doble adscripció afiliativa.
- Desenvolupar polítiques sindicals específiques en matèria de treball autònom i economia social i organitzar sindicalment els treballadors autònoms dependents establint el marc afiliatiu a través de la federació de referència segons l'activitat professional.

Optimització, austeritat i transparència en la gestió dels recursos: garantia d'independència sindical

- Garantir la suficiència financera a partir de la gestió dels recursos humans, materials i econòmics des de l'austeritat, l'optimització i l'equilibri pressupostari.
- Verificar el pressupost i el balanç de tots els organismes per part de la Comissió de Control Administratiu i Financer i de l'auditoria interna.
- Dipositar voluntàriament els comptes auditats a la Sindicatura de Comptes i mantenir l'exigència als poders públics perquè regulin la transparència dels comptes de les organitzacions. ■

La regularització de les empleades de la llar equipara els seus drets amb els de la resta de persones treballadores

El dia 30 de juny va desaparèixer el règim especial d'empleades de la llar de la Seguretat Social. A partir d'aquest moment, totes les persones que presten serveis domèstics de forma directa en una llar particular a canvi d'una contraprestació econòmica, han d'estar donades d'alta a la Seguretat Social, al nou sistema especial d'empleades de la llar que forma part del règim general, i han de tenir un contracte de treball. El nombre d'hores que es treballi en una llar és indiferent perquè es produeixi la relació laboral i la vinculació amb la Seguretat Social. Ha d'haver-hi un contracte i una alta per cada llar on es presten serveis.

Les característiques pròpies del servei domèstic es presten en una llar particular; qui ostenta el paper d'empresa és una persona física sense coneixements empresarials ni suport tècnic; les persones titulars de la llar són, en molts casos, persones grans; hi ha una relació de confiança i, sobretot, hi ha una escassa cultura -tant entre treballadores com entre qui les ocupa- sobre que el servei domèstic és un treball i que, per tant, cal formalitzar-lo per assolir el que els sindicats porten dècades reclamant: l'equiparació entre empleades de la llar i la resta de les persones assalariades. Aquesta equiparació encara no és definitiva, es produirà de forma gradual i queda pendent el reconeixement del dret a l'atur, però aquesta regularització i integració de règims de la Seguretat Social és un pas.

Balanç positiu

Un mes després de finalitzar el procés d'integració, el balanç és prou positiu. Pràcticament s'han integrat totes les persones que estaven afiliades a l'antic règim especial i s'han produït noves altes, de persones que no estaven afiliades a la Seguretat Social, perquè o no en tenien obligació o perquè ho feien de forma irregular.

A hores d'ara, hi ha un 25% més de persones afiliades al nou sistema especial d'empleades de la llar de les que hi havia a finals del 2011.

El principal problema rau en aquelles treballadores discontinues que cotitzaven a l'antic règim, i com que no han passat al nou -per manca d'un contracte- automàticament han quedat fora de la Seguretat Social. La Tresoreria General de la Seguretat Social s'ha compromès a enviar una carta a totes les afectades informant-les sobre la possibilitat de subscriure un conveni especial, en cas de no tenir un contracte de treball o de complementar el salari que es percebi fins a assolir la base de cotització que es tenia a l'antic règim especial, també mitjançant un conveni especial, en ambdós casos amb cost exclusivament a càrrec de la treballadora. ■ **Cristina Faciaben**

Una sentència reconeix el dret a cobrar pensió d'invalidesa després de sumar les cotitzacions a diferents països

Una sentència judicial ha reconegut el dret d'una dona a cobrar una pensió d'incapacitat permanent en grau d'invalidesa després de comptabilitzar cotitzacions a diferents països. La demanda va ser portada pel Gabinet Tècnic - Jurídic de CCOO de Catalunya i volia determinar si la demandant, de nacionalitat italiana, tenia dret a la pensió a partir de comptabilitzar les cotitzacions que ella tenia en diferents països, ja que no acreditava suficient cotització a Espanya i la Seguretat Social li havia denegat la prestació. La treballadora va acreditar cotitzacions a Espanya, Suïssa i l'Uruguai, fet que la sentència del Jutjat Social número 9 de Barcelona considera com a suficient per percebre la pensió corresponent al 20,36% de la base reguladora de 152,53 euros i obliga la Seguretat Social a pagar-li la prestació amb els mínims, les millores i les revaloritzacions legalment procedents. La dona pateix una sèrie de malalties que li impedeixen treballar. ■

Cal lluitar per l'educació

Des que governa CiU, el pressupost del Departament d'Ensenyament s'ha reduït un 21%, amb uns 60.000 alumnes més. El pressupost de la universitat ha caigut un 17%.

Què hi han perdut els treballadors i treballadores de l'educació? Aproximadament 6.000 llocs de treball, entre tots els professionals i tots els nivells i activitats educatives. I una mitjana del 18% del salari.

Què hi està perdent Catalunya? Dos èxits importants: l'èxit educatiu de l'alumnat que li costa tirar endavant. I la quantitat i la qualitat de persones amb titulació universitària. Veiem el primer dels èxits. Catalunya ha tingut en les últimes dècades un resultat educatiu capdavanter a Europa, comparable als resultats de Suècia, Holanda o Finlàndia: un gran nombre d'alumnes resilient. Què vol dir això? Els sociòlegs anomenen així les persones que superen àmpliament l'expectativa educativa que els corresponria pel seu origen social, econòmic i cultural. La cultura fa cultura, per això els fills i les filles de qui té estudis superiors, tenen més números per tenir també estudis superiors. Catalunya ha aconseguit portar a l'èxit acadèmic a molts fills i filles (sobretot moltes filles) de persones sense estudis o amb estudis molt bàsics.

Com s'ha aconseguit aquest èxit?

L'evidència científica identifica quatre polítiques educatives que contribueixen de manera contrastada a aquest èxit.

- **L'educació infantil, des de l'escola bressol, sobretot per a les famílies més pobres i/o més desarelades.** El Govern ha reduït a la meitat el finançament a l'escola bressol.

- **Recursos per a l'atenció individualitzada, en la mesura de les dificultats de cada alumne, en l'educació obligatòria.**

Uns 2.500 llocs de treball dels que s'han perdut corresponien a aquests suports.

- **El temps total que les criatures passen en entorns educatius de qualitat:** activitat extraescolar, esportiva, artística, esplai, convivència familiar efectiva. El Govern ha suprimit la sisena hora gratuïta (segueix, de pagament en centres privats), les subvencions a les AMPA per a activitats extraescolars, acollides matinals, beques de menjador, ha reduït els plans d'entorn. Qui pugui, que s'ho pagui. Els nens i les nenes pobres veuen el triple de televisió que els rics.

- **Les places educatives de segona oportunitat.** Una oferta educativa per a les persones que han hagut de treballar des de molt joves, o que no han aconseguit el graduat, o que han vingut d'altres països amb formacions no homologables. A Catalunya tenim dos tipus de centre: les escoles de persones adultes i els programes de qualificació professional inicial (PQPI). A les escoles d'adults fa anys que s'acumulen llistes d'espera (8.000 persones esperant). De les 8.000 places de PQPI que hi havia fa dos anys, en queden unes 4.000.

I acabem amb un petit comentari sobre el jovent amb titulació universitària. Catalunya hi ha gastat menys diners que la mitjana europea, però hi ha gastat diners. En dos anys, al voltant de 40.000 persones menors de 35 anys han marxat de Catalunya per anar a treballar a l'estranger. El perfil d'aquest nou emigrant és el d'un home d'entre 25 i 35 anys i altament qualificat. Per créixer un 2,3% Alemanya necessita ara més de mig milió de treballadors qualificats. Com pensa créixer Catalunya?

Pares i mares, estudiants, treballadors i treballadores de l'educació hem de lluitar units. Si perdem, hi perdem tots i hi perdem massa. No tenim excusa: no ens podem permetre perdre, i encara podem guanyar tantes coses amb una bona educació. ■

Montse Ros

Les retallades també castiguen els joves que no han aprovat l'ESO

El Govern de la Generalitat ha retallat un 53% la formació adreçada als joves que no han aprovat l'educació secundària obligatòria (ESO). Així, l'oferta dels programes de qualificació professional inicial (PQPI) per al curs 2012-2013, a Catalunya, es reduirà en gairebé 4.000 places.

Els PQPI estan destinats a persones joves que no han obtingut el títol de graduat en ESO, i que no tenen cap qualificació, per ajudar-los a assolir les competències professionals i a ampliar els seus coneixements bàsics per continuar els seus estudis en diferents ensenyaments.

La Llei d'educació de Catalunya diu que aquests programes han de ser gratuïts i que tothom hi ha de poder accedir, ja que són un instrument clau per fer possible la inserció social i laboral de moltes persones i per donar una segona oportunitat als joves que han abandonat prematurament els estudis.

Els darrers anys, el Departament d'Ensenyament no ha garantit l'oferta suficient de places i aquestes s'han anat cobrint amb subvencions provinents del Departament d'Empresa i Ocupació, però per al proper curs els diners d'aquest Departament no estan garantits.

CCOO de Catalunya defensem els llocs de treball dels professors d'aquests cursos i reivindicuem com a prioritat del país, treballar per l'èxit escolar dels joves que finalitzen l'ESO. ■

Acord social contra la crisi a Cornellà de Llobregat

Sindicats de classe, partits polítics (excepte el PP) amb representació al consistori, entitats socials i veïnals i centres d'estudi de Cornellà hem signat l'Acord social contra la crisi 2012-2016.

[Http://nou.cornellaweb.com/ca/acordsoc2012.asp](http://nou.cornellaweb.com/ca/acordsoc2012.asp)

La formació professional continuada, una de les apostes de l'acord social

El document consensuat planteja vuit objectius estratègics:

- Promoure la formació i la incorporació en el mercat de treball de les persones en situació d'atur.
- Articular un compromís social per al manteniment de la qualitat dels serveis públics.
- Defensar el dret a l'habitatge.
- Garantir plans i projectes d'educació i formació en el marc de la igualtat d'oportunitats i la cohesió social.
- Donar suport a actuacions encaminades a reduir l'abandonament escolar i la inserció laboral del jovent.
- Apostar per la formació professional continuada.
- Generar iniciatives per a la consolidació i reactivació de l'activitat econòmica a la ciutat.
- Fomentar les polítiques socials i de salut que garanteixin la igualtat d'oportunitats.

Posats en marxa, ja hem presentat l'Oficina de Mediació Hipotecària per atendre persones que estan en risc de perdre el seu habitatge i s'ha engegat un pla local d'ocupació.

Des de CCOO Baix Llobregat participem activament en el plenari i en les diferents comissions en les quals s'han recollit les nostres aportacions. És una mostra del paper que com a agent social al territori podem aportar per a la transformació social des del vessant institucional com a complement del nostre obligatori i imprescindible activisme social i mobilitzador.

A hores d'ara està a punt d'arrencar també una botiga solidària que serà gestionada per una associació de la qual també formarem part.■

ATLANTIS
grup assegurador

el servei assegurador de

Contracta ara la teva assegurança d'**Auto** i aconsegueix...

I TAMBÉ A LA
TEVA ASSEGURANÇA
DE VIDA

6 MESOS
GRATIS

Informa't al teu sindicat sobre la delegació ATLANTIS
més propera o al telèfon **901 500 400**

Abierto 24 horas

Cada poco tiempo aparece ante la opinión pública una nueva campaña sobre la conveniencia de ampliar los horarios comerciales

Estas campañas, como casi todas en los tiempos que nos ha tocado vivir, no son por casualidad ni nacen de una manera espontánea, sino que están orquestadas por unos determinados intereses económicos, en este caso por los de un sector importante de la gran distribución encabezados por las empresas que suelen ubicar sus puntos de venta en los grandes centros comerciales. Dentro de este grupo, muy especialmente, destacan las empresas encuadradas en ANGED (Carrefour, Alcampo, Ikea, Media Markt, Leroy Merlin...). No es casual ni un capricho de estas empresas insistir en este tema. Es, sencillamente, parte de su estrategia comercial que, además, en unos momentos de recesión del consumo interno como los actuales todavía les hace ser más incisivos en sus presiones como lobby ante las distintas administraciones. El objetivo en estos momentos es muy claro para ellos, puesto que el consumo interno se retrae y que crezca es algo que tardará en producirse, tratan de desviar a los consumidores de sus puntos de venta de proximidad (especialmente en el caso de la alimentación de las cadenas de supermercados y en menor medida del cada vez más escaso pequeño comercio de barrio y mercados municipales) hacia las grandes superficies, creando por un lado la falsa sensación de que es necesario abrir más horas al público y por otro lado ofrecer una serie de servicios y productos reunidos alrededor de un gran centro comercial que sus competidores directos no están en disposición de ofrecer.

En realidad no es una batalla entre el pequeño comercio y la gran distribución, o mejor dicho, no sólo es eso, hay que tener en cuenta que hay empresas tan importantes como Mercadona, Consum o Condis que también son parte interesada en esta batalla comercial, y que no abogan por una liberación total de horarios. Solo reclaman una liberación a la carta que les permita abrir en aquellos puntos donde no llegan las grandes superficies pero que sí que están ellos implantados. Lo que de verdad está en juego es la elección de modelo de comercio que queremos y todo lo que ello lleva acarreado (modelo de sociedad, modelo de ciudad, modelo de vida).

Los trabajadores y trabajadoras, los grandes perjudicados

Y en medio de esta pelea entre grandes empresas y entre distintos modelos de sociedad nos encontramos los trabajadores de comercio, los del gran y el pequeño comercio, los del comercio de proximidad y los de las grandes superficies, los del comercio especializado y los del comercio general. En definiti-

Los nuevos horarios impuestos en las grandes superficies comerciales hacen imposible la conciliación laboral y familiar

va, todos los que trabajamos para que la gran maquinaria de la distribución funcione y que somos los que terminamos pagando las consecuencias de ese gran enfrentamiento por controlar un negocio multimillonario. Y como suele ocurrir siempre en los grandes enfrentamientos los que estamos en primera línea, en este caso los trabajadores del comercio, somos quienes nos llevamos la peor parte. Bajos salarios, jornadas irregulares, horas extras que no se pagan, imposibilidad de conciliar vida laboral y familiar y, sobre todo, la amenaza constante por parte de nuestras empresas de que lo único importante es que crezcan las ventas, que aumente el beneficio y la reducción de costos sea como sea. SEA COMO SEA.

Alcampo, Carrefour o Ikea son tres grandes empresas de la distribución en España, las tres con grandes beneficios, en algún caso con unos beneficios que en los tiempos que corren podríamos catalogar de "inmorales". Pues aun así, aprovechando esa reforma laboral que debía crear empleo y que sólo está causando dolor y desesperación y, por supuesto, con la complicidad de los sindicatos amarillos que tanto les gusta potenciar a las empresas de distribución en España, han puesto en marcha una modificación de las condiciones de trabajo por la vía del art. 41 del ET que ha supuesto en la práctica, no sólo precarizar aun más las condiciones de trabajo de sus empleados, eufemísticamente ellos nos denominan colaboradores, sino también, en muchos casos, tener que abandonar la empresa, ya que los nuevos horarios impuestos a una plantilla, en la que el número de mujeres es muy alto, no les ha permitido continuar trabajando. Y por supuesto todo ello a mayor gloria de la "libertad comercial" y del crecimiento del consumo. ■ **Ginés López**

CCOO defensa els llocs de treball en el pla d'integració d'UNNIM al BBVA

CCOO rebutja l'eliminació de més de 1.200 llocs de treball d'UNNIM

El BBVA ha anunciat que en el procés d'integració d'UNNIM vol tancar 332 oficines i retallar 1.218 llocs de treball. CCOO de Catalunya volem mantenir el màxim nombre de treballadors i treballadores possible i que el procés d'integració es faci de forma ordenada, progressiva i pactada i per això fem una sèrie de propostes.

Al BBVA de Catalunya hi ha més de 1.000 persones que tenen 55 anys o més. És per això que proposem que se'ls faciliti la sortida per prejubilació de forma voluntària. El procés s'hauria de fer en diversos anys per fer possible el relleu i per afectar l'entitat de la manera menys perjudicial possible.

També es poden oferir excedències temporals voluntàries que serien compensades econòmicament, fomentar els trasllats que siguin necessaris i obrir un procés de baixes incentivades amb 45 dies per any treballat amb un màxim de 42 mensualitats i un plus variable en funció de l'antiguitat.

Pel que fa a les condicions laborals, s'ha de tenir en compte l'adscripció al conveni de banca, l'homologació de nivells professionals, el respecte de l'antiguitat, la conversió dels complements salarials, els acords de jornada i horaris, la integració del pla de pensions d'UNNIM i l'homologació d'altres condicions i acords aconseguits al BBVA. ■

El sector de la construcció reclama un pla urgent de reactivació

El passat juliol les federacions de Construcció i Fusta de CCOO i UGT van organitzar una marxa reivindicativa conjunta a Barcelona en contra de l'atur.

Amb aquesta acció, volien reclamar a la Generalitat un pla urgent de reactivació del sector. Dues columnes van sortir des de dos punts diferents de Barcelona -la nord, des de l'estació de Renfe de Fabra i Puig; i la sud, des de l'estació de Sants-, amb molts delegats i delegades que volien fer visible com afecta la crisi als treballadors i treballadores de la construcció. Les columnes es van trobar al Parc de la Ciutadella, on es va fer una concentració al davant del Parlament.

Aquí es va lliurar un manifest que instava els grups parlamentaris i el Govern de la Generalitat a posar en funcionament mesures per estimular la inversió pública i la lluita contra l'atur. El document feia una crida a posar les bases d'un nou model productiu que ajudi a sortir de la crisi, en la línia de les propostes sindicals fetes l'any 2011.

Més obra pública

La petició també s'amplia a mesures que reactivin l'economia i especialment l'obra pública, tant pel que fa a l'edificació com a l'enginyeria civil. El manifest apunta que les obres d'infraestructura han de ser generadores de valor econòmic, social i ambiental lligades al territori i han de ser pensades per generar serveis als ciutadans i valor a les empreses millorant la seva competitivitat.

CCOO constata amb preocupació com a Catalunya hi ha més treballadors de la construcció aturats que treballadors en actiu. L'any 2007, 266.572 persones treballaven de forma directa a la construcció; avui només en queden 124.700, el que suposa una alarant rebaixa del 53,22% o el que és el mateix, 141.872 persones menys.

Per això els sindicats demanen apostar per la reactivació econòmica i la lluita contra la desocupació, invertint en infraestructures. Al mateix temps, cal redissenyar la normativa urbanística, emprendre canvis en l'activitat immobiliària per atendre les noves necessitats socials, definir una eficient distribució de competències, fomentar la col·laboració entre administracions, afavorir la participació del sector privat, o per exemple impulsar el manteniment, reforma i rehabilitació d'edificis per fer-los més sostenibles. ■

Interessos privats abonen la crisi de les administracions locals

Les retallades busquen posar en mans privades els serveis públics que presten els ajuntaments

Tothom està d'acord que els ajuntaments, com a administració més propera a la ciutadania, són a la pràctica els principals proveïdors dels serveis públics de proximitat, sobretot, els adreçats directament a la ciutadania. Però cal tenir present que encara no està resolt el finançament de les administracions locals, que és del tot insuficient, principalment si tenim en compte els serveis obligatoris que es presten i molts altres serveis voluntaris que supleixen la manca de serveis públics que històricament ha tingut el nostre país. I a l'inequat finançament, s'hi haurien d'afegir algunes altres qüestions.

La bombolla immobiliària ha comportat uns ingressos molt importants per a les administracions locals durant tots els anys que aquesta ha durat. Molts ajuntaments no han tingut cap previsió ni precaució, malgrat que en molts casos es duplicava la seva població, i això vol dir més serveis i l'obligació de mantenir-los en el temps. En plena crisi, molts ajuntaments han continuat elaborant pressupostos municipals preveient uns ingressos, que evidentment no s'han produït, i ara en paguen les conseqüències. A més l'externalització de serveis ha provocat l'encariment de la despesa municipal a la vegada que s'han precaritzat les condicions sociolaborals i s'ha disminuït la qualitat del servei. Per exemple, ara amb la pujada de l'IVA, aquests serveis externalitzats que facturen a l'ajuntament, faran que s'incrementi la despesa del servei.

D'altra banda, la proliferació d'òrgans instrumentals de les corporacions locals, com personal de confiança amb sous molt elevats, ha comportat una elevada despesa en els pressupostos municipals. També caldria plantejar-se algunes consideracions al voltant del nombre de municipis, duplicitat d'entitats o òrgans instrumentals que presten el mateix servei, o també les competències que tenen les administracions locals.

Destruïnt l'essència de la política municipal

És en aquest context que hem de valorar les actuacions dels governs de dretes que ofeguen i devaluen el paper polític i també social de les corporacions locals i hi introdueixen elements que comporten la destrucció de serveis públics i ocupació. L'ofec i la destrucció dels serveis públics i la mateixa essència de la política municipal, els trobem en exemples concrets com el posicionament del Govern de CiU respecte del finançament de les escoles bressol amb una reducció amb efecte retroactiu de la seva contribu-

ció, fet que atempta directament contra un servei públic gestionat pels municipis. També en la reducció de les partides per a polítiques actives d'ocupació, que a banda de ser injusta socialment i afectar diferents administracions, en el cas de l'administració local, suposa un cop dur a qui treballa de manera més directa i amb més coneixement de la realitat social, i a més comporta la destrucció d'ocupació directa; un bon exemple, el tenim en el cas de Barcelona Activa. I també en la legislació sobre el que anomenen estabilitat pressupostària (del PP i de CiU) que deixa les administracions sense capacitat per elaborar determinades actuacions polítiques, obliga a destinar els recursos al pagament d'interessos de deutes per damunt de polítiques i obliga a disminuir el capítol de personal. Això està passant en diferents ajuntaments i, a això, cal afegir-hi els efectes de la reforma laboral que afecta directament el personal possibilitant la pèrdua de llocs de treball i per tant devaluant els serveis públics. I, finalment, i encara molt més greu, el que coneixem d'esborrany de la reforma de la Llei de bases de l'administració local que directament elimina la gestió de serveis per passar la seva titularitat a les diputacions, que no vol dir que no es garanteixi la gestió directa d'aquests ni tant sols el seu manteniment.

En aquests moments de crisi econòmica cal ser molt curosos en la defensa dels serveis públics i la seva qualitat, davant dels atacs que s'estan produint des d'alguns mitjans de comunicació i des de la concreció de polítiques de retallades, per portar els serveis públics a les empreses privades. Des de CCOO estem convençuts que hi ha alternatives per sortir de la actual situació, com per exemple la lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida, incrementant la tributació de les grans societats. En definitiva incrementar els ingressos establint un nou sistema fiscal. ■ **Gabriel Tinoco**

CCOO de les Comarques Gironines ha denunciat juntament amb d'altres organitzacions polítiques i sindicals el dèficit d'infraestructures que pateix aquest territori i ha reclamat el desdoblament urgent de la N-II, un autèntic punt negre pels accidents de trànsit i un fre per a l'economia de la demarcació de Girona. CCOO, al costat d'UGT, ERC i les JERC, va fer abans de l'estiu un acte reivindicatiu a Bàscara que va consistir en una concentració i una marxa lenta, i la lectura d'un manifest. En aquest acte, va participar-hi el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego.

La política de retallades ha fet que novament hagi quedat encallat el desdoblament de la N-II, un lloc on es produeixen més

CCOO reclama el desdoblament de la N-II i denuncia el dèficit d'infraestructures de les comarques gironines

de la meitat dels accidents de trànsit que hi ha a les comarques gironines, molts amb la pèrdua de vides humanes, la majoria de les quals són de treballadors.

Diners públics per als gestors d'autopistes

Bartomeu Compte, secretari general de CCOO de les Comarques Gironines, va alertar del fet que la manca d'inversió en el desdoblament de la N-II i en les infraestructures del territori és un fre de l'activitat econòmica i va reclamar que la inversió pública es faci en infraestructures públiques i no en empreses privades que gestionen les autopistes.

Els convocants de l'acte van lamentar que durant la campanya electoral tots els partits polítics parlessin de la N-II i després s'hagi trencat la unitat d'acció. Els participants en l'acció de protesta, que va tenir lloc el 16 de juny, van desplegar una pancarta amb el lema: "Diem prou al dèficit d'infraestructures a les comarques gironines. Desdoblament de la N-II, ja!". ■

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb europa, amb el món.

Barcelona Europa

El Port de Barcelona és un port preparat per al futur. Perquè té una **plataforma de comerç electrònic innovadora, una eina de gestió en línia** que ens permet eliminar el paper i accelerar processos. Perquè **està creixent dia rere dia**, ampliant espais, multiplicant recursos, **generant més i més activitat**. En poques paraules, perquè s'ha convertit en un port amb **més capacitat, flexibilitat i sostenibilitat**. Descobreixi una de les connexions més avançades d'Europa.

Una connexió mai vista

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el quart del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

El mercat de treball català barra el pas al jovent

Un any més, Acció Jove ha presentat, en finalitzar l'agost, un estudi sobre la situació dels joves en el mercat laboral català. Les xifres són aclaparadores. No tan sols empitjoren tots els indicadors, sinó que, a més, s'agreugen les diferències amb la resta de col·lectius

Des del 2007, la població activa entre els menors de 25 anys ha perdut un total de 97.700 persones joves actives o amb possibilitat de treballar. Les persones menors de 25 anys representen tan sols el 5% de la població ocupada, i en un període de 6 anys, han patit un descens del 42%.

El jovent és el col·lectiu més castigat per l'actual mercat de treball amb una taxa d'ocupació del 23,4%, i no sembla haver tocat fons.

L'edat i el gènere són factors determinants. Respecte a l'atur, segueix creixent i incrementant la diferència amb l'índex general. Si la taxa general és d'un 21,95%, els menors de 25 anys superen en més del doble la mitjana general arribant fins a un 51,59%, el tram de 16 a 19 és el que registra la xifra més elevada amb un 72,91% d'atur.

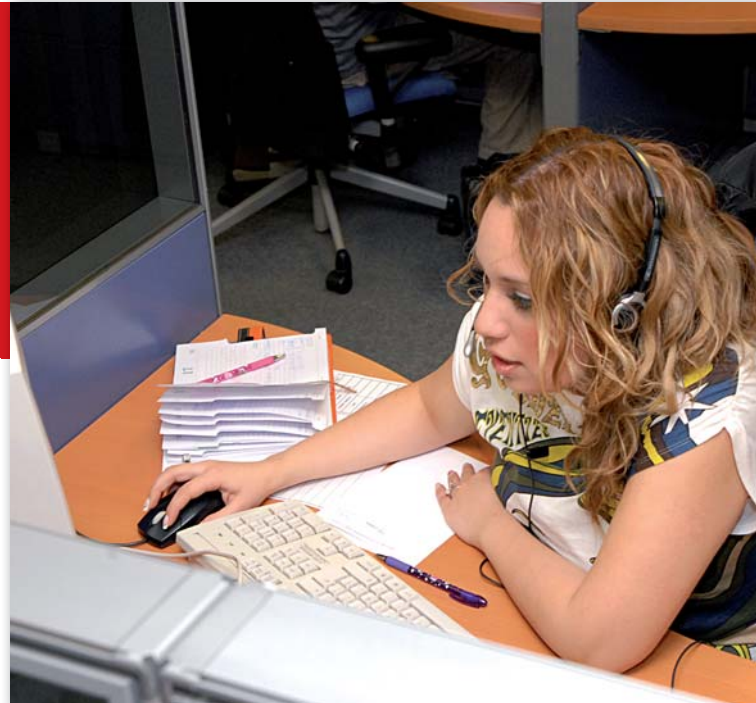
A més, a causa de la destrucció d'ocupació, any rere any augmenta el volum de persones que fa més d'un any que són a l'atur.

Ser jove, en termes salarials, representa cobrar molt per sota del salari mitjà. Les persones menors de 30 anys perceben de mitjana 9.000 € menys que la mitjana general.

La major part de la contractació és temporal. Al juliol, el 91% de la contractació total fou temporal.

Cal un gir de 180° en les polítiques d'ocupació

És indispensable un gir de 180° en la orientació de les polítiques d'ocupació. El Govern català ha reduït un 54% els pressupostos destinats a polítiques actives, fet gravíssim tenint en compte els percentatges sagnants d'atur que tenim a dia d'avui. Les reformes laborals aprovades pel Govern estatal, no han fet més que disparar l'atur i precaritzar encara més el mercat de treball català.

Ser jove, en termes salarials, representa cobrar molt per sota del salari mitjà

Demanem que es lluiti contra les beques fraudulentament perquè sense relació laboral i, per tant, sense drets, exploten molts treballadors i treballadores joves. Exigim salaris dignes, supressió de les dobles escales salarials, contractació estable i formació i atenció per a joves en situació d'atur que no van acabar els estudis i desitgen retornar al sistema educatiu.

Demanem, tant al Govern central com al català que s'hi pensin i que canviïn d'orientació les polítiques que estan aplicant. Pujada de l'IVA, pujada dels preus del transport públic, increment de les taxes universitàries i de la FP, supressió d'ajudes, retallades de drets laborals, retallades de drets socials, rebaixes salarials, retallades en la sanitat, en l'educació, en les inversions en recerca i investigació, reducció de les polítiques d'ocupació... estan agreujant la situació de milers de joves i de milers de famílies portant la major part de la societat catalana i espanyola a una situació límit. **#noensresignem ■ Aina Vidal**

Hi seguim posant l'ànima

Són molts els clients, empleats, voluntaris i beneficiaris que han posat l'ànima per fer de l'Obra Social "la Caixa" l'obra social més gran del país.

Amb un pressupost de 500 milions d'euros, impulsem més de 35.000 iniciatives socials, com ara facilitar la integració laboral dels més fràgils, promoure el paper actiu de la gent gran, oferir atenció al malalt en la fase final de la vida i combatre la pobresa infantil.

Perquè només d'aquesta manera podrem continuar ajudant milions de persones.

Obra Social "la Caixa"

L'ànima de "la Caixa"

El PP inicia el desmantellament dels mitjans audiovisuals públics a tot l'Estat

CCOO exigeix un compromís ferm del Govern amb la continuïtat del model de servei públic de la CCMA

L'ofensiva del Govern del PP contra els mitjans de comunicació públics, especialment les ràdios i les televisions, s'ha endurit en els últims mesos i ha començat a fer-se sentir ja directament amb l'execució de mesures de desmantellament del sector. L'aprovació de la Llei general de la comunicació audiovisual, la primavera passada, obre de bat a bat el pas a la privatització dels mitjans públics, i la reforma laboral, definitivament aprovada el juny, ofereix una doble via cap als acomiadaments col·lectius als ens públics, per la insuficiència pressupostària, senzillament quan la subvenció del Govern central o autonòmic no sigui suficient per cobrir el pressupost o per la via del dèficit durant tres trimestres comparats amb l'any anterior.

Les conseqüències han estat immediates: en ple mes d'agost s'anuncia un ERO d'extinció de contractes a RTVV Radiotelevisió valenciana–Canal 9) que preveu l'acomiadament de 1.200 treballadors i treballadores (un 70% de la plantilla) i comencen els tràmits que suposarien l'execució dels acomiadaments el mes d'octubre. Actualment, els sindicats de RTVV promouen una iniciativa per aturar l'ERO fins que es depurin responsabilitats entre els directius.

Encara a l'agost, el dia 29, el Govern de Múrcia anuncia la privatització de la gestió de la radiotelevisió autonòmica i la reducció de les seves emissions a la mínima expressió.

A RTVE, s'inicia una nova temporada amb una depuració dels professionals que havien defensat una línia independent i de servei públic i la imposició del control governamental de la informació.

I la primera setmana de setembre, Esperanza Aguirre anuncia durant el debat sobre l'estat de la Comunitat de Madrid, l'inici del procés de privatització de Telemadrid.

I a Catalunya?

A Catalunya el panorama és ple d'incògnites. En principi, la Llei de la CCMA (Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals) blinda el caràcter públic de l'ens, però les ofensives des de Madrid i la composició del Consell Executiu de la CCMA pactat entre CiU i PP no permeten esperar altra cosa que un seguiment de les iniciatives privatitzadores del Govern central. Els últims dies ja

n'hem tingut una mostra, d'aquesta submissió al Govern del PP amb l'anunci de la reducció de canals de TV3 a la TDT per ajustar-se a la nova concessió de freqüències del Govern que afavoreix la telefonia mòbil en tecnologia 4G i la reducció de la presència de mitjans públics a la TDT.

Els problemes financers del Govern de la Generalitat poden agreujar el problema. Els rumors d'un ERO a TV3 i Catalunya Ràdio s'estenen davant la tèbia resposta de la direcció de l'ens, que en boca del director general Brauli Duart, no ha negat mai que l'ERO sigui "una de les possibilitats que tenim sobre la taula, encara que serà l'última que apliquem".

Per abundar més en aquesta línia tan sospitosa, la CCMA ha contractat per revisar el seu Pla de viabilitat la mateixa consultora, Price Waterhouse, que ha fet els estudis a les autonòmiques de València i Madrid que han donat pas a la situació actual de desmantellament. A Madrid, els sindicats han denunciat que una exdirectora general de RTVM i expresidenta de la FORTA és actualment consellera de Price Waterhouse, "especialitzada en el sector públic".

Davant d'aquesta situació, CCOO a TV3 exigeix un compromís ferm del Govern amb la continuïtat del model de servei públic de la CCMA, que s'expliciti ben clarament en el pròxim contracte programa. El nostre sindicat dona tot el suport a la iniciativa de treballadors, treballadores i gent propera als mitjans audiovisuals públics de Catalunya de constituir la Plataforma "TV3 i Catalunya Ràdio són teves" que vol visualitzar l'arrelament d'aquests mitjans públics a la societat catalana i fer de la continuïtat del model de producció i emissió pública de ràdio i televisió a Catalunya una qüestió social de primer ordre. Com diu un lema d'aquesta plataforma: TV3 i Catalunya Ràdio són part de tots. I les hem de defensar. ■ **Roser Mercadé**

CCOO de Galícia, Euskadi i Catalunya aposten per reforçar l'autogovern

Els dies 4, 5 i 6 de juliol, Barcelona va acollir la cinquena trobada Galeuscat sindical, que reuneix delegacions de CCOO de Galícia, Euskadi i Catalunya per parlar de temes d'interès comú. En aquesta edició el lema del debat era "CCOO davant d'un escenari de crisi i polítiques recentralitzadores".

A manera d'obertura, el dimecres 4 de juliol, a la tarda, es va celebrar un acte cultural al Centro Galego de Barcelona: la presentació del llibre *Latidos de vida y de conciencia*. Memorias colectivas de Rafael Pillado, amb intervenció del propi autor, històric sindicalista gallec i fundador de CCOO de Galícia.

Ja el dijous 5 de juliol va tenir lloc la primera de les jornades Galeuscat sindical, a la seu del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC). I el divendres 6 es feia la segona jornada a les sales 11, 12 i 13 de la seu de CCOO de Catalunya a Barcelona.

Federalisme plural

Els tres sindicats van coincidir, un cop més, en la defensa del federalisme plural com a element d'estructuració institucional a Espanya i a Europa. Primerament van constatar el perill, en l'actual context econòmic i social, dels que volen utilitzar la crisi per recentralitzar l'Estat de les autonomies.

També van voler subratllar la importància de l'autogovern nacional per donar respostes properes als problemes concrets de les persones. Al mateix temps, davant dels perills de recentralització, van apostar per exigir una

major dosi de coresponsabilitat fiscal i financera. Per últim, van destacar que cal deixar ben clara la dimensió social de l'autogovern, com a sindicats nacionals i de classe.

La cloenda de la cinquena edició del Galeuscat sindical va comptar amb participació dels secretaris generals de CCOO de Galícia, José Manuel Sánchez Aguión; d'Euskadi, Unai Sordo; i de Catalunya, Joan Carles Gallego. ■

CCOO celebra la Diada amb la mirada centrada en els drets socials i nacionals

Aquest any, CCOO de Catalunya, ha celebrat la Diada Nacional de Catalunya integrada en la Plataforma Prou Retallades i ha participat en la tradicional ofrena floral davant el monument a Rafael Casanova de Barcelona. Per a CCOO de Catalunya, la Diada d'aquest 2012 ha servit per reclamar que la Catalunya nacional estigui sempre lligada a la Catalunya social i per defensar els drets dels catalans i les catalanes que es veuen afectats pel conjunt de retallades dels governs central i de la Generalitat.

A més, Joan Carles Gallego, secretari general del sindicat, ha participat en la gran manifestació ciutadana, organitzada a la tarda, acompanyat d'un gran nombre d'afiliats i afiliades de CCOO de Catalunya, per reclamar un millor tracte social i nacional per a Catalunya.

La Fundació Cipriano Garcia de CCOO de Catalunya ha organitzat paral·lelament una nova edició del Seminari Salvador Seguí que amb el títol 'Catalunya i el moviment cooperativista' ha comptat amb la ponència 'El moviment cooperatiu a Catalunya' a càrrec de l'historiador Josep Casanovas i Prat i una taula rodona en la qual s'han tractat temes relacionats amb el marc català per al desenvolupament del treball cooperatiu. ■

LA FRASE Martin Niemöller, pastor luterà alemany (1892-1984):

“Quan els nazis van venir a buscar els comunistes, vaig guardar silenci, perquè jo no era comunista. Quan van empresonar els socialdemòcrates, vaig guardar silenci, perquè jo no era socialdemòcrata. Quan van venir a buscar els sindicalistes, no vaig protestar, perquè jo no era sindicalista. Quan van venir a buscar els jueus, no vaig protestar, perquè jo no era jueu. Quan van venir a buscar-me, no hi havia ningú més que pogués protestar.”

PREMI AURORA GÓMEZ

Guardonada una acció sindical per assetjament sexual a Caprabo

La Fundació Cipriano Garcia de CCOO de Catalunya ha lliurat recentment el Premi Aurora Gómez a la lluita feminista en l'àmbit laboral.

En aquesta edició, que ja és la tercera, el projecte escollit com a guanyador ha estat el treball presentat per Aurora Richarte, responsable de la Dona de la Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme del sindicat, per una acció duta a terme a l'empresa Caprabo.

Concretament, l'acció consistia en l'activació del protocol d'assetjament sexual que unes treballadores de la cadena de supermercats havien demanat davant un possible cas. Del protocol, se'n va premiar la participació de la representació legal de les treballadores i treballadors i l'assessorament d'una persona experta del sindicat amb coneixements en matèria de gènere. ■

ANIVERSARI

El dret d'associació compleix 125 anys

La revolució que va tenir lloc a Espanya el 1868, coneguda com La Gloriosa, va donar pas a la Constitució del 1869 que va reconèixer, per primer cop, el dret d'associació com un dret fonamental. El dret d'associació es va aprovar finalment en la Llei d'associacions del 30 de juny de 1887, ara ha fet 125 anys. L'actual article 22 de la Constitució recull el mateix model. Aquell va ser un pas determinant que va permetre la construcció de ciutadania en la democratització d'un país. En permetre l'associació, s'accepta que les persones puguin unir-se en la defensa dels seus interessos, en la promoció de la seva educació i de la seva cultura i en l'enfortiment dels lligams entre elles per oposar-se als poders tradicionals. Un bon nombre d'organitzacions, entre elles CCOO, han recordat aquesta efemèride que va significar la primera pedra del fet associatiu, tal i com el coneixem ara i que s'expressa a Catalunya en partits polítics, sindicats, associacions i cooperatives, entre d'altres. ■

LECTURA FÀCIL

Les mateixes estrelles

Les mateixes estrelles, escrit per Núria Martí, és el quart llibre de la col·lecció "Llegim", de lectura fàcil, la qual sorgeix, l'any 2002, per a aquelles persones que diuen que no volen llegir llibres, no perquè no els agradi fer-ho, sinó perquè no tenen les eines adequades per entendre'ls i poder-ne gaudir.

Aquest llibre és el darrer guanyador del Primer Premi de Novel·la Curta de Lectura Fàcil, una iniciativa pionera en aquest àmbit impulsada pel CFA Manuel Sacristán i el Servei Lingüístic de CCOO de Catalunya. A través de les seves pàgines, es narra el viatge solidari, organitzat per Pablo Neruda, que van fer més de dues mil persones que fugien de la Guerra Civil Espanyola. La destinació va ser Xile, el país del poeta, i el mitjà de transport, el vaixell *Winnipeg*. La història que s'hi explica, centrada en la vida d'una mare i de la seva filla, està farcida d'amistat, d'amor i d'esperança.

Per a més informació, podeu consultar el web del Servei Lingüístic o trucar-nos al 93 481 29 10. ■ **Jenni Rodà**

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

“Sin gafas la vida se ve de otra manera”
Inmaculada Nieto

CORRIGE TU VISIÓN Y ¡DI ADIÓS A TUS GAFAS Y LENTILLAS!

Tarifa
CIRUGÍA REFRACTIVA LÁSER

CCOO CATALUNYA

925€/ojo

**EN OCTUBRE,
¡CONSULTA
PREOPERATORIA
GRATUITA!**
(Valorada en 55€)

Tarifa General: 995€/ojo. Excepto Lasik/Lasek Z-100. Tarifas válidas por el tratamiento de ambos ojos.

Tarifas válidas hasta 31/12/12.

ACREDITACIÓN DE
afiliado

[CIRUGÍA REFRACTIVA LÁSER] [VISTA CANSADA] [CATARATAS]

IMPRESINDIBLE PRESENTAR ACREDITACIÓN
en la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resto de consultas y servicios 10% dto.
Excepto anillos y lentes intraoculares.

Barcelona. Carrer Balmes, 183 | 933 62 49 90 - **Barcelona.** Carrer de Ganduxer, 71 | 933 62 49 90 - **Girona.** Carrer Emili Grahit, 75 | 972 48 41 31
Hospitalet. Rambla de Just Oliveras, 48 | 932 60 05 10 - **Mataró.** Carrer dels Pirineus, 36 | 937 41 92 00 - **Reus.** Carrer de Castellvell, 12 | 977 32 80 60
Sabadell. Carrer de Prat de la Riba, 53 | 937 45 09 52 - **Tarragona.** Carrer de Pere Martell, 41 | 977 25 19 32

LÍDER EN ESPAÑA EN OFTALMOLOGÍA AVANZADA

TARIFAS VÁLIDAS SÓLO EN CATALUÑA